

Výroční shromáždění členů Asociace Ostrava, 8. října 2009

Zpráva o činnosti předsednictva a rady Asociace pro urbanismus a územní plánování ČR za období od října 2008 do října 2009, připravená předsedou Asociace J. Mužíkem pro výroční shromáždění členů v říjnu 2009 v Ostravě

Vážení kolegové, rada, předsednictvo a kontrolní komise mají za sebou další rok činnosti. Připomínám, že se jedná o třetí rok jejich čtyřletého funkčního období. Je proto vhodné začít s hodnocením tohoto období stejně jako s přípravou obsahového zaměření a personálního zajištění činnosti Asociace.

Na úvod bývá dobré připomenout si některé body z naší předchozí činnosti. Poslední volební shromáždění se uskutečnilo v roce 2006 v Pardubicích, další výroční shromáždění pak v roce 2007 v Brně a v roce 2008 v Uherském Hradišti. Složení rady, předsednictva a kontrolní komise se v tomto období nezměnilo. Může se tak zdát, že vše běží bez problémů a pozvolna propadá stereotypu. Z mého pohledu tomu tak není. Členové rady, zejména pak předsednictva a jeho spolupracovníci byli zapojeni do řady konkrétních činností. Jednalo se o navázání těsnější spolupráce se Stavební fakultou ČVUT v Praze a s Ministerstvem pro místní rozvoj ČR a Ministerstvem životního prostředí ČR. Asociace se stala řádným připomínkovým místem pro stavební zákon. Zastoupení jsme také v pracovní skupině MŽP pro sub-urbanizaci „Urban sprawl“. Rozšiřují se též kontakty se zahraničními partnery.

Činnost orgánů Asociace:

Rada se v tomto období sešla celkem třikrát ve složení: Petr Durdík, Petr Gajdušek, Jaroslav Haluza, Alena Hořejší, Jana Kaválková, Milan Košař, Pavel Koubek, Milan Körner, Jan Mužík, Vlasta Poláčková, Vít Řezáč, Tomáš Sklenář, Miroslav Tůma, Petr Vávra, Jelena Zemánková.

Předsednictvo pracovalo v tomto složení: předseda Jan Mužík, místopředsedové

Vlasta Poláčková a Vít Řezáč a řádní členové Milan Košař, Tomáš Sklenář, Miroslav Tůma a Petr Vávra.

Předsednictvu iniciativně pomáhali další kolegové P. Koubek, P. Durdík, A. Hořejší a M. Körner. Na jednáních předsednictva se aktivně účastnil také V. Mackovič, člen kontrolní komise.

Předsednictvo jednalo pravidelně každý měsíc. Prostory a základní servis poskytla katedra urbanismu a územního plánování Stavební fakulty ČVUT v Praze. Spolupráce s ústavem urbanismu FA ČVUT v Praze nepokračuje. Účast na jednáních i aktivitách členů předsednictva je stále téměř stoprocentní. Vyřizování aktuálních úkolů, přípravu odborných akcí a studijních cest berou všichni jako službu ostatním členům a příznivcům Asociace.

Tajemníci Asociace je stále perfektní Zuzana Hrochová. Činnost předsednictva a rady je tak velmi pečlivě a přesně zajištěna. Obdivuhodně zvládá také organizační přípravu i vlastní průběh našich odborných seminářů.

Kontrolní komise pracovala ve složení: Zdeněk Černý, Leopold Pšenčík a Vladimír Mackovič.

Členská základna je dnes opět o něco širší. Loni nás bylo 238 a letos máme 245 řádných členů. S potřebnou dávkou nadšázky se také můžeme pokládat za mezinárodní organizaci. Rostoucí je i počet příznivců – účastníků našich odborných akcí, seminářů a exkurzí. Poněkud slabší je však aktivita většiny členů. Prostor pro ni vidím jak v informačním a diskusním bloku Aktualit, tak při přípravě obsahu a organizaci odborných akcí. V tomto roce bych uvítal podněty k zaměření naší další činnosti.

Jednání v Ostravě (snímky L. Pšenčík a J. Mužík)

Usnesení výročního shromáždění členů z roku 2008 – v Uherském Hradišti byly dohodnuty tyto úkoly:

- uspořádat dva odborné semináře na aktuální témata, jež stanoví rada AUÚP ČR;
 - uspořádat alespoň jednu studijní cestu pro členy Asociace;
 - zajistit účast zástupce AUÚP ČR na jednáních Evropské rady urbanistů (ECTP).
- První úkol konkretizovala rada na svém jednání v říjnu minulého roku.

▪ **Jarní seminář** na téma „**Suburbanizace**“ se uskutečnil v Berouně. Při organizační přípravě jsme spolupracovali s Městským úřadem v Berouně a obsah byl koordinován s nadací ABF a Agorou Central Europe, společností pro demokracii a kulturu. Záštitu převzal MUDr. Jiří Besser, starosta Berouna. Za Asociaci garantovali program Pavel Koubek a Milan Körner. Celkově byl odborný i společenský program jarního semináře hodnocen jak radou, tak většinou účastníků pozitivně. Shromážděné příspěvky již byly předány redakci časopisu „Urbanismus a územní rozvoj“, tedy ÚÚR v Brně. Sborník bude vydán opět s podporou MMR ČR jako samostatná příloha zmíněného časopisu.

▪ Pro podzimní seminář bylo zvoleno téma „**Město, region a velké průmyslové zóny**“. Seminář se podařilo připravit ve spolupráci a s finanční podporou Moravskoslezského kraje a Magistrátu města Ostravy. Záštitu převzali hejtmán Moravskoslezského kraje Ing. Jiří Vzientek a Ing. Zdeněk Trejbal, Ph.D., náměstek primátora statutárního města Ostravy. Na organizační přípravě se za Asociaci podíleli P. Gajdušek, J. Sedlecký a V. Kuta. Program semináře sestavil Petr Durdík.

▪ **Studijní cesta** byla ve spolupráci s cestovní kanceláří „Lenka“ připravena do Slovinska a italského Terstu. Tentokrát kratší

exkurze se uskutečnila ve dnech 6. až 10. května 2009. Zaslouhou T. Sklenáře a V. Řezáče se podařilo připravit velmi kvalitní program. Díky bezchybné organizaci jsme stihli prohlídky slovinských měst, krajiny, setkání s kolegy v Lublani, včetně prohlídky s působivým výkladem Damjana Prelovseka k dílu J. Plečnika. Dále pod hlavičkou Asociace byla připravena delší cesta do Argentiny a Brazílie.

▪ **Soutěž O cenu Asociace:** Vyhlášení výsledků 2. ročníku soutěže a předání ocenění se uskutečnilo na zasedání Rady v prosinci 2008. V předvečer semináře v Ostravě se sešla porota, aby vyhodnotila pouze dvě práce přihlášené do 3. ročníku.

▪ **Studentská soutěž O nejlepší urbanistickou práci:** Asociace řadu let podporuje soutěž, kterou organizoval Ústav urbanismu FA ČVUT v Praze. Po organizačních a personálních změnách se organizace ujal Ústav prostorového plánování. V tomto akademickém roce bude plně rozvinuta výuka urbanismu a územního plánování na FSv ČVUT v Praze. Nabízí se tak možnost založit studentskou kategorii soutěže O cenu Asociace ve spolupráci s tímto pracovištěm a k účasti vyzvat studenty všech vysokých škol orientovaných na urbanismus a územní plánování.

▪ **Posuzovatelská a expertní činnost:** V tomto roce byla Asociace požádána o posouzení investičního záměru výstavby obchodního střediska v Letohradě a dopravních staveb ve Velké Chuchli. Dále pak o odbornou a metodickou pomoc při pořízení územní studie nebo regulačního plánu centra Čerčan.

▪ **Vydávání Aktualit:** V roce 2009 vyšla dvě čísla (77, 78). Děkuji všem, kteří připravili příspěvky a zvláště pak Z. Černému za jejich vymodlení, zpracování. S obsahovou i grafickou úrovní lze vyjádřit spokojenost. Očekávané diskusní příspěvky stále chybí.

▪ **Činnost pracovních skupin:** Pracovní skupiny jsou předsednictvu nápomocny dle aktuální potřeby v tomto složení:

pro honorářový řád – T. Sklenář, J. Kaválková, P. Koubek, V. Poláčková, P. Vávra pro mezinárodní kontakty – V. Řezáč, J. Slanina, J. Čtyroký, F. Novosad, K. Szentesiiová;

pro zahraniční studijní cesty – T. Sklenář, V. Řezáč, F. Novosad, P. Vávra; **redakční rada** – M. Körner, M. Tůma, Z. Černý.

▪ **Další aktivity:** Česká komora architektů se zabývá přípravou obsahových standardů ÚPP a ÚPD. Po dosažení dohody se bude jednat o pracovní a časové náročnosti jednotlivých fází. Za Asociaci spolupracují s ČKA V. Poláčková a P. Koubek.

▪ Dále pouze výčet dalších činností: – členství v ECTP (viz zpráva o zahraničních aktivitách), – podpora EUROPLANU, – podpora studentské soutěže O nejlepší urbanistickou práci, – vývoj členské základny, – spolupráce s Nadací Partnership, – spolupráce s katedrou urbanismu a územního plánování při založení konzultativního střediska.

▪ **Plány pro nejbližší období:** příprava odborných seminářů pro rok 2010, místa konání ani témata zatím nejsou stanovena, jistý je ale význam podzimního setkání, bude to setkání hodnotící dosavadní činnost a orientující ji do budoucna, bude to také setkání volební, uskuteční se volby 15 členů rady a 3 členů kontrolní komise, byla by potěšující vysoká účast členů, k čemuž může přispět volba místa (města) v těžišti ČR, současné vedení Asociace proto očekává náměty členů na místo konání, téma setkání a jména kandidátů do rady a kontrolní komise; studijní cesta – Španělsko 2010; pokračování v dosavadní činnosti.

Závěrem mi dovoluji poděkovat radě, předsednictvu, pracovním skupinám a všem ostatním, kteří se aktivně podíleli na úspěšné činnosti Asociaci a přispěli tak ke stále rostoucímu zájmu o členství, o odborné akce pořádané Asociací a tím i k dobrému jménu Asociace. Je to do značné míry dáno zodpovědným přístupem a pracovitostí jednotlivých členů, zejména předsednictva, členů pracovních skupin a hlavně tajemnice Ing. arch. Zuzany Hrochové.

Jan Mužík,

v Ostravě dne 8. 10. 2009

Seminář v Ostravě (snímek L. Pšenčík)

Zpráva o zahraničních aktivitách AUÚP ČR v roce 2009

ECTP-CEU

European Council of Spatial Planners
Conseil européen des urbanistes

Členství v ECTP

V roce 2009 došlo k zásadní obměně řídicího výboru ECTP. Novým prezidentem byl zvolen Portugalec Joao Teixeira, pro nás spíše neznámý kolega. Dále pokračovala práce ECTP na těchto stěžejních tématech:

- strategické plánování a soudržnost,
- uznání profese urbanisty v EU,
- propagace profese (soutěž ECTP).

ECTP se aktivně účastní na konferencích a seminářích věnovaných problematice **soudržnosti**. Snaží se prosadit úlohu urbanistů při strategickém rozhodování na regionální a lokální úrovni. Provádí osvětlu mezi členy vlád, samospráv a orgánů Evropské komise. Současně ECTP ovšem konstatovalo, že se téměř žádná národní asociace nevyjádřila k dokumentu **EU Green Paper of Territorial Cohesion**, který je zveřejněn na webových stránkách DG Regio.

ECTP pokračuje v činnosti pracovní skupiny pro sledování **ochrany výkonu povolání urbanisty**. Dlouholeté diskuse o tzv. „common platform“ – společné platformě, zmíněné v článku 15 direktivy 2005/36/EC – byly ukončeny bez hmatatelného výsledku. ECTP bude proto nyní intenzivně studovat, jak mohou urbanisté vykonávat svoji profesi, když se usadí v jiné zemi. Výkon povolání je ve většině států bez autorizace. ECTP hodlá iniciovat průzkum ve všech zemích unie s tím, že by se prostředky na práce měly generovat z příslušných ministerstev té které země. To bude ovšem zřejmě velice obtížné uskutečnitelné.

Naše Asociace by měla alespoň zajistit, aby se ČKA objevila v národní příloze direktivy EU 2006/123/EC.

ECTP požádalo o **vydání e-mailových adres** jednotlivých členů národních spolků, aby je mohlo oslovovat přímo. Tento požadavek vyplývá z potřeby zvýšit povědomí o činnosti ECTP mezi všemi členy spolků

a ozřejmit smysl její činnosti. Naše asociace žádost vyřeší tak, že osloví všechny členy, kteří udali své e-mailové adresy s tím, že mohou vyjádřit svůj nesouhlas se zasilání informací od ECTP. Ostatní adresy poskytneme ECTP.

ECTP nabízí všem členům národních asociací, aby se (za poplatek) registrovali jako **kontaktní osoby** připravené pro mezinárodní spolupráci v případě zájmu třetí strany. První experti jsou již zaregistrovaní. Podrobnosti lze nalézt na stránkách ECTP pod „ECTP register of planning experts“.

Letos byl vyhlášen **8. ročník mezinárodní soutěže ECTP** o nejlepší urbanistický projekt za období 2008–2009. Vedení ECTP vyzvalo členy, aby soutěž obeslali alespoň třemi pracemi. Naše asociace nominovala dvě nejlepší práce národního kola: studii „Rekonstrukce Vaňorného náměstí ve Vysokém Mýtě“ (autoři Ing. arch. Milan Košář, Ing. arch. Aleš Klose) a realizaci projektu „Promenáda podél Otavy a rekonstrukce hradebního příkopu – parkánů“ (autoři Ing. akad. arch. Karel Lapka, Ing. akad. arch. Kateřina Vávrová). Výsledky budou oznámeny v říjnu 2010.

8. Bienále evropských měst a evropských urbanistů, Nancy, 3.–4. 12. 2009 Biennále, kde se každé dva roky prezentují výrazné urbanistické počiny jednotlivých zemí, se bude konat v Nancy v prosinci 2009. Tématem bude role středních měst v Evropě (100–500 tis. obyvatel). V rámci bienále proběhne řada zasedání, workshopů, seminářů a doprovodných výstav, včetně několika prohlídek úspěšných realizací. Bienále se za asociaci zúčastní arch. Josef Morkus.

Financování činnosti ECTP je stabilizované, i když ECTP neustále zdůrazňuje potřebu získávání vedlejších příjmů mimo členskou příspěvků. V roce 2009 i 2010 bude AUÚP ČR platit zhruba stejně jako v předchozích letech, tj. okolo 500 eur.

Soutěž EUROPLAN

Desátého ročníku soutěže EUROPLAN se Česká republika nezúčastní, protože se nepodařilo nalézt partnerské město. Eu-

ropan CZ ovšem již připravuje 11. ročník, ve kterém se počítá s účastí Ústí nad Labem. Více informací lze získat na www.eu-ropan-cz.cz.

Bilaterální kontakty

Letos jsme využili našich kontaktů při odborné exkurzi do Slovinska. Naši kolegové nám pomohli při organizaci zájezdu a připravili návštěvu pracoviště hlavního architekta Lublaně. Město jsme si pak prohlédli za výkladu absolutního znalce díle Jože Plečnika pana Damjana Prelovšeka. Hlavní zásluhu na přípravě programu měl předseda spolku pan Miran Gajšek.

Naše asociace udržuje kontakty se slovenskými kolegy z partnerské ZUÚPS (Združenie urbanistov a územných plánovačov Slovenska). Výsledkem bylo vystoupení arch. Řezáče a Ing. Sklenáře na konferenci „Regulačné nástroje v SR a ČR“, která se konala 16. dubna v Bratislavě.

Delegace AUÚP přijala ve dnech 19. až 22. 9. zástupce magistrátu města Chongqing v Číně, které má 6 mil. obyvatel. Kontakt byl zprostředkovan přes ISO-CARP. Sedmičlenná delegace navštívila Kutnou Horu a byla přijata na Útvaru rozvoje hl. města Prahy.

Komora polských urbanistů připravuje do Vratislavi polsko-českou přehlídku prací (workshopy – 9 okruhů). Rada s účastí našich zástupců souhlasila, ale až v příštím roce a pověřila V. Řezáče, aby prověřil podrobnosti. Tímto vyzýváme všechny kolegy, kteří by měli zájem se na dvoudenním workshopu podílet, aby se přihlásili na sekretariátu, tak jak to již několik členů učinilo.

Exkurze

Jako každý rok Asociace pořádala zahraniční odborné exkurze. O cestě do Slovinska ve dnech 6.–10. 5. podrobně informoval článek v Aktualitách. Mimořádná cesta do Jižní Ameriky je připravena na listopad. V roce 2010 se uskuteční exkurze do Španělska se zastávkami ve Francii.

Mezinárodní kontakty

Informace jsou průběžně uveřejňovány na naší internetové stránce www.urbanismus.cz.

Vít Řezáč

Zpráva o hospodaření za rok 2008

Příjmy	návrh	skutečnost
Členské příspěvky	130 000	166 960
Zisk z jarního semináře (Františkovy Lázně)	60 000	119 079
Zisk z podzimního semináře (Uherské Hradiště)	40 000	133 591
Úrok z běžného účtu	4 000	4 223
Prodej vlastních publikací	50 000	6 240
Další příjmy – posudky, reklama ...	30 000	500
PŘÍJMY CELKEM	314 000	430 593

Výdaje	návrh	skutečnost
Provoz kanceláře (adm. práce, účetnictví, kanc. potřeby aj.)	95 000	91 441
Internet	8 000	4 821
Aktuality vč. rozeslání (není-li zahrnuto do rozpočtu seminářů)	60 000	23 133
Členský příspěvek ECTP	14 000	13 165
Zahraníční cesty – zasedání ECTP	40 000	17 280
Soutěž AUÚP ČR a ECTP	20 000	11 293
Příspěvek na studentskou soutěž	10 000	10 000
Příspěvek na EUROPLAN	5 000	5 000
Tematické úkoly (Archweek)	20 000	8 297
Ediční činnost	50 000	0
Ostatní vydání – náklady na reprezentaci (občerstvení, dárky atp.)	10 000	6 926
VÝDAJE CELKEM	332 000	191 356

ROZDÍL PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ CELKEM -18 000 239 237

Pozn.: Zisk ze seminářů byl oproti předpokladu vyšší díky tomu, že sborník se podařilo vydat za podpory MMR jako přílohu časopisu Urbanismus a územní rozvoj.

Návrh rozpočtu na rok 2010

Příjmy	
Členské příspěvky	140 000
Zisk z jarního semináře	80 000
Zisk z podzimního semináře	60 000
Úrok z běžného účtu	3 000
Další příjmy – posudky, reklama, prodej publikací (čistý příjem)	30 000
PŘÍJMY CELKEM	313 000

Výdaje	
Provoz kanceláře (adm.práce, účetnictví, kanc.potřeby...)	100 000
Internet	4 000
Aktuality – včetně rozeslání (pokud nejsou zahrnuty do rozpočtu seminářů)	40 000
Členský příspěvek ECTP (550 eur)	14 000
Zahraníční cesty – zasedání ECTP	35 000
Soutěž AUÚP ČR a ECTP (2 × 400 eur)	25 000
Příspěvek na studentskou soutěž	10 000
Příspěvek na EUROPLAN	5 000
Tematické úkoly (Architecture Week aj.)	40 000
Ediční činnost, prezentace, tiskoviny	30 000
Ostatní vydání (občerstvení atp.)	10 000
VÝDAJE CELKEM	313 000

Ze zprávy kontrolní komise

Podle zprávy přednesené L. Pšenčíkem, komise sledovala: a) směřování a činnost orgánů asociace, zda probíhají v duchu stanov asociace a v souladu s přijatými usneseními na shromáždění členů, b) účetní evidenci, c) zda byly příjmy a výdaje v souladu s plánem přijatým na předchozím shromáždění členů. Shromáždění členů byl proto sdělen závěrečný výrok, že všechny fáze kontrolní činnosti proběhly bez závad, resp. neshledaly žádné nedostatky.

**USNESENÍ
shromáždění členů AUÚP ČR
konaného dne 8. 10. 2009
v Ostravě**

Shromáždění členů:

I. konstatuje,

že je v souladu s čl. IV, odst. 2 stanov AUÚP ČR usnášeníschopné (z 246 členů Asociace přítomno 60 členů, tj. 24,4 %).

II. bere na vědomí

výsledky 3. ročníku soutěže Cena Asociace v oblasti územního a regionálního plánování vyhlášené AUÚP ČR.

III. schvaluje

- a) zprávu o činnosti předsednictva a rady AUÚP ČR za uplynulé období, přednesenou předsedou Asociace doc. Ing. arch. Janem Mužíkem, včetně zprávy o zahraniční činnosti, přednesené místopředsedou Ing. arch. Vitem Řezáčem,
- b) zprávu o výsledku hospodaření za rok 2008, přednesenou tajemnicí Asociace Ing. arch. Zuzanou Hrochovou,
- c) zprávu kontrolní komise přednesenou Ing. arch. Leopoldem Pšenčíkem,
- d) návrh rozpočtu na rok 2010.

IV. stanovuje hlavní směry činnosti AUÚP ČR pro rok 2010:

- a) uspořádat 2 semináře na aktuální téma, které stanoví rada AUÚP,
- b) uspořádat minimálně jednu studijní cestu pro členy Asociace,
- c) zajistit účast zástupce AUÚP ČR na jednání Evropské rady urbanistů (ECTP).

V Ostravě 8. 10. 2009

Cena AUÚP ČR 2009

Cena Asociace v oblasti územního a regionálního plánování, 3. ročník, 2009

V Ostravě dne 7. 10. 2009 zasedala porota ve složení:

Ing. arch. Petr Durdik, předseda, Ing. arch. Milan Körner, CSc., místopředseda, a členové Ing. arch. Jaroslav Haluza, Ing. arch. Alena Hořejší, Ing. arch. Pavel Koubek, Ing. arch. Jelena Zemánková.

Do soutěže bylo přihlášeno dva projekty:

- **Územní studie Hostýn** – autor Ing. J. Slanina,
- **Regenerace sídliště Fifejdy Ostrava** – autor Ing. arch. I. Seitzová

Po prověření soutěžních návrhů porota konstatovala, že soutěžní návrhy splnily všechny požadované formální náležitosti.

Porota posuzovala návrhy pomocí tří kritérií: a) koncepční přínos a kvalita navrženého řešení, b) vypovídací schopnost a srozumitelnost, grafická prezentace a schopnost zaujmout, c) participace s veřejností.

Oba návrhy obdržely shodný počet bodů a umístily se na stejném místě.

Dále porota rozhodovala o tom, zda má být některý z návrhů nominován do mezinárodní soutěže ECTP. Jednomyslně bylo rozhodnuto, že ani jeden z návrhů porota nedoporučí pro účast v mezinárodní soutěži.

Závěrečné doporučení poroty:

Vzhledem k formě zpracování témat soutěžních návrhů porota doporučuje předsednictvu AUÚP nenominovat ani jeden z návrhů do mezinárodní soutěže ECTP.

Hodnocení projektů:

Návrh č. 1 – Vysoké Územní studie Hostýn – autor Ing. J. Slanina

Koncepční přínos návrhu spočívá ve snaze segregovat funkce duchovní od doprovodných funkcí komerčních, očistit území od nevhodných pohledově exponovaných zásahů (větřná elektrárna) a organizovat pěší a obslužnou dopravu pietního místa. Téma regenerace poutního místa je v každém případě zajímavé a v současné době dost opomíjené.

Ve svém grafickém provedení a sdělnosti navržené koncepce je však návrh nepřesvědčivý a ve výsledném zobrazení detailů nepřehledný.

Participace s veřejností není doložena.

Návrh porota nepovažuje za tak kvalitní a přesvědčivý, aby byl nominován do mezinárodní soutěže ECTP.

Návrh č. 2 – Regenerace sídliště Fifejdy

Ostrava – autor Ing. arch. I. Seitzová

Návrh regenerace sídliště Fifejdy není proklamovaným regeneračním procesem, omezuje se pouze na úpravy parteru mezi objekty. Koncepce úprav parteru je zmíněna pouze verbálně, není podložena situačním řešením a nelze zodpovědně zhodnotit přínos navrhovaného řešení.

Grafické zobrazení se omezuje pouze na fotodokumentaci, jednotlivé záběry sice dokumentují prostorové řešení úprav parteru, chybí však celkový kontext území.

Participace s veřejností je doložena.

Návrh porota nepovažuje za tak kvalitní a přesvědčivý, aby byl nominován do mezinárodní soutěže ECTP.

Diskuse, sláva!

Ještě ve výroční zprávě předseda Jan Mužík žehral na malou aktivitu členů, projeví se i slabou publikační a diskusní činností v Aktualitách, a netušil, že se ledy pohnou díky dvěma textům otištěným v minulých Aktualitách.

Jeden se týkal vztahu ceny za zpracování ÚPD a její kvality. Nevím, jestli je možné stanovit standardy dokumentace (s ohledem na různorodost obcí a řešených problémů) tak dokonale, aby i cena mohla reagovat přesnými čísly. Navíc každý zpracovatel je v jiné situaci: někdo tutéž práci provede za zlomek ceny, protože je aktuálně v tísni a rád vezme jakoukoli zakázku, jiný zase zkusí pořádně nadsadit – co kdyby to vyšlo...

Kolegyně Eva Stará napsala: „Já si myslím, že při troše elementární dohody mezi všemi kolegy bychom s cenami za výkony vůbec nemuseli zápasit a všichni bychom žili normálně. Jenomže tu existují dvě věci: **přehnaná ctižádost** (z prestižních důvodů musím všechny zakázky získat já) a určitý **pocit méněcennosti** (když dám vyšší cenu, neuspějí se svou standardní kvalitou, neboť ani jinak pracovat neumím).“

K mému textu, kde jsem naplno nesdělil, k čemu mi byly některé územněanalytické poklady, jež jsem chtěl využít při práci na územním plánu, se mi ozvalo několik kolegů, dokonce těch, kteří se domnívali, že jsou „potrefenými“, kteří měli potřebu hájit svou práci. Žádná vysvětlování o dostupných a poskytnutých podkladech nic na výsledku ovšem nemění.

Vladimír Mackovič se vypjal k napsání reakce, článku, který zde otiskujeme. Je vidět, že je pozitivněji naladěný, neboť píše o tom, k čemu by mohly ÚAP být. Ale to já si taky umím představit! Jenže se obávám, že než se k tomu světlému obrazu praxe posune, bude přijat nějaký nový stavební zákon, který tu krásnou ideu zboří nebo posune zase někam jinam.

A ještě další dva autoři reagují na stav územního plánování. Pavel Valtr popisuje zkušenosti s úřady územního plánování a kritizuje přílišné zaměření na formální stránku věci. Od Willyho Hány se dozvíme, že urbanismus někam úplně zmizel...

No nedivme se, žijeme v postindustriální společnosti, kde nabídka převyšuje poptávku, nikdo nemá jistotu zakázek. Žijeme ve výkonové společnosti, kde výkon je ovšem spíše deklarací, vnějším efektem. Výkon je nutností, ale ne ten skutečný, spíše jen zonglování se symboly. Orientujeme se na vnější znaky výkonu (dobry je ten územní plán, který se pořídil rychle a bez připomínek). Musíme běžet, navít se, zpotit se, vypustit duši – ale je úplně jedno, že běžíme na tretražeru.

Zdeněk Černý

Město, kultura, cestovní ruch

Jarní seminář Asociace se koná v Litomyšli 22. a 23. dubna 2010.

Rezervujte si termíny ve svých diářích! Přihlášku a další informace obdržíte s dalšími Aktualitami v únoru.

Na přihlášení pak bude čas zhruba do poloviny března.

Snímek: www.outsideprague.com

Územní plány, úřady územního plánování a urbanistická koncepce

Motto:

„Hloupý říká, co ví,
moudrý ví, co říká.“

Menší návrat do historie

Někdejší územně plánovací dokumentace „sídelního útvaru“ byla po mnoho let, často po několik desetiletí, základním koncepčním dokumentem obce, umožňujícím při střídání starostů a dalších představitelů obce pokračovat v naznačené „linii“, ale i mít veškeré základní dokumenty i podklady v jednu „balíku“. Takovýto rozsáhlý „papírový“ dokument byl nejen základním „zákonem“ rozvoje obce, ale i všestranně využitelným koncepčním a inženýrským podkladem obce (zohledňujícím jak historický vývoj, tak přirozený rozvojový potenciál obce, což však v dnešní urychlené době již není žádoucí).

Dlouhodobé problémy

- Trvalým nedostatkem je nedostatečná kvalita a různorodost mapových podkladů pro stejné území a pouze ojedinělé zpracování digitálních katastrálních map (mnohdy se požaduje řadu dlouhodobě odlišných skutečností oproti aktuálnímu stavu saturovat v ÚPD, tj. nejen stavebních objektů, ale i vodních či lesních ploch),
- Často úporné požadování mnohými referáty životního prostředí přesného „zakreslení“ ÚSES dle územně plánovacích podkladů, bez ohledu na skutečnost, že v ÚPD je potřebné dle aktuální situace upravit skladebné prvky (autorizovanou osobou) dle Metodiky zpracování ÚSES do územních plánů obcí (MMR/ÚÚR 1999).
- Při vymezování zastavěných území v ÚP je legislativně vágní postavení ploch zahrad u stavebních objektů pro bydlení či rekreaci, byť obytným „zastavěným“ prostorem je nejen vlastní stavební objekt, ale i navazující zahrada (v konkrétním případě např. správce CHKO požaduje tyto zaplacené pozemky u staveb RD začlenit do CHKO), na druhou stranu je problémová „legislativní“ nedotknutelnost někdejšího „intravilánu“, kdy naopak je vhodné jej zmenšit.

Současné koncepční proměny

- Jedinečnou skutečností je běžné digitální zpracování všech výstupů, což umožňuje exkluzivní operativnost nejen při ko-

munikaci mezi jednotlivými subjekty, ale i možnost prezentace kdykoliv a kdekoliv (s využitím dataprojektoru).

- Podstatným přínosem by byly obecně dosažitelné, aktuální a úplně tzv. územně analytické podklady, které už jsou zčásti dostupné.
- Konečně je vedle urbanistické koncepce a koncepce veřejné infrastruktury vymezována i koncepce řešení krajiny (avšak „legislativně“ graficky neprovázána).
- ÚP již neřeší uliční dopravní a technickou infrastrukturu v zastavěném území (neboť se jedná o podrobnost řešenou předchozí či následnou projektovou dokumentací).
- Výrazně se zpřísnily požadavky orgánů ochrany ZPF a životního prostředí.
- Zásadně se změnila možnost negativní působnosti úřadů územního plánování (dále ÚÚP).
- Výrazně změněné požadavky ÚÚP na zpracování ÚP: jednoduchá a krátká výrokovost ÚP a dále typizace a standardizace pojednáváných prvků v textové i grafické části.

Pro ilustraci jen několik „koncepčních“ námětů, vymykajících se zjednodušenému úřednímu pohledu: problémy suburbanizace, požadavky na uplatnění spekulativních záměrů, zejména zahraničních investorů, řešení požadavků na výrobu alternativních energií, skutečné vize dlouhodobé dopravní koncepce, rozvojová vize obce vycházející z jejího přirozeného potenciálu, vývojových trendů a předpokládáných trajektorií atd.

Příklady požadavků ÚÚP do zadání

- U všech funkčních ploch vyplývajících z návrhu řešení, bez ohledu na to, zda jde o plochy stávající, rozvojové, přestavbové nebo asanační, bude navrženým způsobem jejich lokalizace a pro ně stanovenými regulačními podmínkami zaručeno, že jakýkoliv záměr na jejich využití, ať jde o regulační plán, nebo žádost o územní rozhodnutí, bude možno zpracovat jen tak, aby tento záměr vyhověl požadavkům do-

tčeného orgánu posuzujícího vlivy záměru na životní prostředí.

- Regulační podmínky stávajících i nových ploch s funkcí rekreačního bydlení zároveň musí zajistit, aby zásadně nedocházelo ke zvyšování hustoty obyvatel dostavbami, přístavbami nebo nástavbami stávajících i nově postavených staveb a zařízení.
- Zlepšení lokální soběstačnosti v denní a týdenní rekreaci a společenské zájmové činnosti a sportování všech věkových a zájmových skupin obyvatelstva.
- Pro rekreační bydlení (s regulativy funkčního využití jako pro čisté bydlení, tj. s vyloučením jakýchkoliv chat, srubů nebo jim obdobných staveb urbanistickému prostředí venkovského typu cizích) lze uvažovat s případným zastavitelným územím s hustotou 40–50 osob/ha.

Příklady požadavků ÚÚP k návrhu ÚP

- Měly být uvedeny jednotlivé konkrétní požadavky Politiky územního rozvoje ČR a ke každému požadavku by mělo být uvedeno vyhodnocení, jak je tento požadavek v tomto ÚP splněn, či v čem je soulad požadavku Politiky územního rozvoje s řešením uvedeným v ÚP. Pak je to přezkoumatelné.

Spolupráce tripartity ÚÚP – zpracovatel – obec

Pokud budeme tvorbu urbanistické koncepce považovat za tvůrčí činnost, je pro dobrý výsledek potřebné nalézání dobré komunikace, příp. společné řeči. Spolupráce ÚÚP se zpracovatelem a obcí je velmi různorodá, požadavky ÚÚP jsou opět velmi různorodé. Mnohdy je komunikace přímo hřejivá, vyplývající ze snahy koncepčně prospět příslušné obci. Pokud se v tomto triumvirátu vedle zpracovatele vstřícně uplatňuje i starosta, jako obvyklý zástupce obce, je to znát i v „chytřém“, dynamicky tvůrčím výstupu územního plánu, příp. následných změnách ÚP. Někdy však chybí jakákoliv běžná komunikace úředního pořizovatele se zpracovatelem i obcí. V takovém případě nastupuje dogmaticky arogantní, nadřazený, totalitně byrokraticky tupý přístup. Obvyklá komunikační normalita je nahrazována doporučenými úředními dopisy s doručenkou, kde se opakuje řada stupidních požadavků, o nichž nelze diskutovat a jež jsou nepřekročitelné. Výsledný dojem pro zbytek „tripartity“: konečně mohu bezmezně a beztrestně úřednický buzerovat.

Aktuální problematika zpracování ÚP a požadavků některých ÚÚP

• Z vlastního procesu tvorby ÚPD je prakticky vyloučena veřejnost, neboť ze zákona se dá celá ÚPD „upéci“ bez její účasti až do veřejného projednání (kde však již nebývají dotčené orgány). Proto je žádoucí – avšak není to „legislativně“ stanoveno a pro mnohé úředníky je to nepřijatelné – graficky vymezit známé záměry a požadavky jako součást zadání, protože to je potřebný krok k včasnému seznámení obyvatel obce se záměry a tím i umožnění jejich časově vyhovující reflexe, což je potřebné pro jednodušší další projednání (avšak pak nově doplněný konkrétní záměr je některými úředníky důvodem k nařízenému zopakování projednávání zadání).

• Formalistní požadavky jsou nadřazovány nad obsahové a skutečné řešení, např.:
- trvání na doslovném a úplném názvu kapitol vč. „číslování“ dle vyhlášky (běžné desetinné třídění nelze uplatnit),
- požadavky výkladů pojmů v nadpisu aj. obecně zřejmých.

• Splnění obsahu názvů předepsaných kapitol návrhu v praxi implikuje dílčí popis, např. ochrana a rozvoj hodnot území, avšak ten někteří úředníci chtějí vypouštět.

• Do návrhu ÚP nezačleňovat konkrétní ochranu hodnot území, např. registrované památky, registrované VKP, ochranná pásma vodních zdrojů aj., snad proto, že byla vymezena při jiném řízení (avšak i zastavěné území bylo obvykle vymezeno při jiném řízení).

• Rozhodovat o vymezení zastavěného území pouze dle názoru úředníka ÚÚP, i přes legislativní výrok, že zastavěné území se vymezuje v územním plánu (§ 58 zákona č. 183/2006 Sb.), a to bez ohledu na reflexi skutečnosti a názorů obce (analogicky s vymezením zastavěného území ÚÚP by výsledný návrh měl reflektovat případné výsledky řešení rozporů).

• Požadavek označovat plochy rekreace individuální jako rekreace rodinná, přičemž první pojem je dlouhodobou usancí používán v rekreologii (dnešní rodinná rekreace se uskutečňuje spíše v komerčních zařízeních objektů hromadné rekreace, přičemž objekty individuální rekreace z hlediska sociálnědemografického jsou z velké míry využívány „nerodinně“).

• Definovat některé objektivně blíže neuchopitelné pojmy, např.: „stavby, zařízení a činnosti, které svými negativními vlivy,

resp. překračováním ekologických limitů dle zvláštních předpisů, přímo či nepřímo narušují či znehodnocující charakter (hlavní účel) tohoto území a okolní pozemky“.

• Do kapitoly veřejně prospěšných staveb či opatření, o níž se opírají dotační tituly, nezařazovat potřebné požadavky, neboť to předpokládá předkupní právo či vyvlastnění (ač je řada jiných řešení) a návazné vymezení věcného břemene v KN pro jednotlivé parcely (tristní situace nastává např. v obci, kde většina rozvojových pozemků patří jiné obci).

• Požadavek mít jeden hlavní výkres, maximálně členěný na dva: „funkční plochy“ a veřejnou infrastrukturu, jde v některých případech proti potřebné kvalitě grafické části. Vzhledem k čitelnosti je u složitějších případů vhodné členit veřejnou infrastrukturu na dva výkresy – dopravní a technickou infrastrukturu. Další otázkou je, zda prvky ochrany krajiny je vhodné vymezovat pouze v kumulativním koordinačním výkresu, či je příp. neuvádět ve výkresu veřejné infrastruktury, opět s ohledem na jejich lepší čitelnost.

• Přestože je v ÚP řešena i krajina, někteří úředníci ÚÚP ve výkresu základního členění připouštějí jen vymezení zastavitelných ploch, ploch změn zastavěných území, příp. ploch rezerv, či ploch, kde je předepsán regulační plán nebo územní studie, avšak nepřipouštějí vymezení ploch změn či úprav krajiny a nezastavěných ploch, např. návrh vodních ploch, zalesnění, revitalizace vodních ploch a toků, poldry, extravilánové příkopy aj. opatření před priválovými srážkami, povodněmi, erozí apod., neboť to není specifikováno v legislativě.

• Požadavek označovat jednotlivé parcely v grafické části jejich parcelními čísly (nejen zpracovat ÚP nad katastrální mapou), což v měřítku 1 : 5000, pokud nebyla zpracována digitální vektorová mapa katastru, je nerealizovatelné (parcelní čísla pro plochy, kde dochází ke změnám funkcí, jsou vždy uváděna v tabulkách záborů půd, čísla pozemků je možno snadné zjistit v zohromově zvětšeném podkladu).

• Striktně otrocké uplatňování vybraných formulací legislativy a vycházení z jediného zpracovaného Modelového příkladu ÚP v podmínkách nového stavebního zákona (MMR 2007), který však mnohdy neladí s přesnou legislativní dikcí a je v rozporu s posledními požadavky, např. do občanského vybavení v hlavním výkresu je začleňována veřejná infrastruktura (ač by tomu mělo být právě naopak).

• Koordinovanost grafiky není dořešena, např. požadavek vymezení VPS do všech výkresů (obtížně proveditelný a čitelný překryv ploch), překryv hranic a příp. požadavky pro ně zpracovávat další výkresy.

• Nevymezovat rozvojové výrobní plochy do ÚP – i přes neznalost konkrétního využití je okamžitě nařizováno zpracování „SEA“, což znamená i zpracování konceptu, což je finančně i časově podstatně náročnější (takže obce raději požadavek stáhnou).

• Požadavek nevymezovat územní rezervy (opticky menší, byť výhledové zábery ZPF).

• Požadavek etapizovat jednoduché záměry obcí.

• Neschopnost pořizovatele vyjádřit se najednou s důsledkem opakovaného upravování dokumentace.

Náš dogmatický úředník, o kterém se říká, že je křížencem prusácké akurátnosti s imbecilitou českého Hlustvisiháka, důsledně lpí i na hloupě formulované liteře zákona, aniž by cokoliv pochopil z jeho ducha. Takový škodí všude. V pojetí některých pořizovatelů je zpracování územního plánu degradováno na „přesné vyplnění přesných požadavků do nařízeného formuláře“. A návazná otázka: existuje možnost účinné obrany zpracovatele proti zvlí a diktátu některých úředníků ÚÚP? Dosavadní metodické podklady a výklady jsou neúplné a různorodé, a tak – jako v jiných resortech – vznikají upřesňující „vnitřní předpisy“ sdělené pouze zasvěceným úředníkům. Rozsáhlý materiál Principy a pravidla územního plánování, zveřejněný ÚÚR v Brně v době vydání nového stavebního zákona, je formulován v jiných trendech, než jsou současně požadovány. A tedy další otázka: je snad problémem v této situaci podrobněji specifikované požadavky na průběh a obsah ÚP publikovat v obecně přístupném urbanistickém bulletinu či ho vydat jako odpovídající metodiku ÚÚR Brno?

Závěr

Morální krize ČR se projevuje i v potřebě procentuální přebujelosti úředníků a často v jejich problémové „podpoře“ žádoucího dynamického vývoje. Někteří pověřeni úředníci ÚÚP vystupují jako posvěcení vykladači jak zákona, tak metodiky, přičemž vystupují pod dojmem, že územní plánování bylo započato jejich existencí (někdejší úředníci stavebních úřadů vzházeli od poznané praxe, resp. od píky). Jediným kritériem

pořizujících a často nedostatečně erudovaných úředníků se tak mnohdy stává pouze „přesná“ skladba a označení prvků ÚPD a krátkost návrhu (dnešní „SMS“ generace odmítá a ani nechce číst), místo sledování smyslu územně plánovací činnosti. Místo skutečného řešení problematiky obce pak v takovémto případě dochází v průběhu řízení v některých případech k utápění se ve formálních nepodstatnostech. Novodobým prvkem jednání některých úředníků ÚÚP je, po jejich dlouhé nečinnosti po předání návrhu pro řízení, zaslání dopisu s řadou rezolutních požadavků na změny návrhu ÚP a požadavkem okamžitého přepracování (s ohledem na získání dotačního titulu), které se po určité době opakují. Při prioritní snaze o zkratkovitost se při tvorbě ÚP vytváří prostor pro bezduché plnění požadavků investorů či vlastníků některých pozemků na vymezení několika „rozvojových“ ploch, přičemž však tímto zjednodušením dochází k potlačení skutečné koncepce a koordinace jednotlivých vazeb. Takovéto „přehledné“ řešení v podobě jednoduchých „výroků“ je nekompetentním úředníkem považováno za příkladné (zatím je asi štěstí, že stávající soudní výroky nejsou obdobně tupě jednoduše schematické, bez vycházení ze specifické situace, přičemž zřejmě mají být výrokově motivačním vzorem). Ostatně nedostatečné vnímání či nevnímání okolí, širších a zpětných vazeb či nesledovaný impakt na okolí – to je typické pro dnešní civilizovaný svět. Hlavním uměním harmonického řešení denních problémů společnosti je však nalézání *vyváženosti mezi potřebným řádem a volností*. **Tvrdě úředně legislativní postup nedokáže aktuálně reflektovat rychlé situační změny jak společenské, tak územní, což je nezbytné pro rozumné začlenění potřeb a smyslu žádoucího vývoje do územního plánu.** Zatím nelze spolehlivě říci, že minululé pořizování ÚP obcemi, při administraci stavebními úřady či zpracovateli, bylo významně horší a zda zvýšené náklady na posílení „slepé“ úřednické činnosti odpovídají předpokládanému přínosu „prefabrikovaných“ přehledných ÚPD. Dlužno však podotknout, že některé uvedené nepříznivé příklady jsou však spíše výjimečné než obecné.

Pavel Valtr

UrbioProjekt Plzeň, ateliér urbanismu architektury a ekologie / ZČU v Plzni

K čemu mi mohou být ÚAP?

V příspěvku „K čemu mi byly ÚAP“, v Aktualitách č. 78, zhodnotil Zdeněk Černý své zkušenosti s územně analytickými podklady. Některé jeho závěry mne inspirovaly k polemice, respektive k rozšíření spektra názorů na význam ÚAP.

ad) Co se vlastně očekává

od ÚAP, byla první řečnická otázka

Zdeňka Černého.

Za svoji osobu od územně analytických podkladů očekávám, že budou naplněny „genetické předpoklady“ obsažené, či „zařipované“, v nové legislativě. Jako příklady uvádím dále uvedená moje očekávání.

Územní plánování bude mít k dispozici aktuální a operativně přístupnou databázi autorizovaných podkladů (údajů o území)

Komentář: Při zpracování územních plánů vždy patřilo získávání potřebných vstupů mezi časově nejnáročnější činnosti. Je problém zajistit jejich aktuálnost a věrohodnost. Za informace promítnuté do územních plánů přitom přechází odpovědnost na projektanta (nejen za správnost překreslení).

Projednávání územních plánů s dotčenými orgány se často „zvrtilo“ na kontrolu toho, zda jsou údaje v jejich gesci kompletní a zda jsou správně lokalizovány. Například většina vyjádření týkající se ochrany přírody a krajiny obsahovala pouze upozornění na špatně zakreslená chráněná území, chybějící VKP či památné stromy apod. Stanovisko k řešení krajiny v projednávání ÚPD, ke zjištěným nesrovnalostem ve vymezení ÚSES vyjádření dotčeného orgánu však obvykle neobsahovalo.

Pokud začnou ÚAP fungovat jako operativní zdroj aktuálních a verifikovaných údajů o území, budou se moci zpracovatelé územních plánů soustředit na jejich interpretaci a vyhodnocení pro potřeby územního plánování, na práci s nimi, jejich aplikaci do urbanistické koncepce, do uspořádání krajiny apod. Stále se zvyšuje právní charakter ÚPD, a tak se projektant rád zbaví odpovědnosti za správnost údajů, které by jen přebíral z oficiálních zdrojů.

Funkční databáze operativně poskytne potřebné údaje o území i za hranicí řešeného území

Komentář: Výkres širších územní vztahů

má charakterizovat vazby řešeného území na strukturu osídlení, na technickou a dopravní infrastrukturu apod. Prakticky všechny složky „přírodního pilíře“ mají výrazné územní vazby za správní hranicí řešené obce.

Jedná se například o dílčí povodí u vodního režimu území, přírodní lesní oblasti z hlediska lesů, územní systém ekologické stability a biogeografické členění území, potenciál území z hlediska ložisek nevýhradních nerostných surovin a podobně.

Několik výše uvedených příkladů naznačuje, jak by bylo výhodné mít k dispozici databázi, ze které by bylo možné operativně přebírat potřebné časově a kvalitativně adekvátní údaje i za hranicí řešeného území.

„Kouzlo nechtěného“

Komentář: Nový stavební zákon zavedl územně plánovací dokumentaci mj.

na úrovni obcí – územní plány ÚP (obvykle v měřítku 1 : 5 000) a na úrovni krajů – zásady územního rozvoje ZÚR (obvykle v měřítku 1 : 100 000).

Pro mnoho vazeb, jevů či principů, které řeší územní plánování ve vertikálních vazbách, jde o „příliš dlouhý krok“. Do určité míry by bylo možné tento nedostatek „zmírnit“ pomocí ÚAP. Na území jednotlivých ORP lze sledovat a vyhodnocovat územní vazby, územní problémy, cíle územního plánování, které lze z hlediska celokrajské úrovně označit jako „subregionální“. Z hlediska návrhu ZÚR se tedy jedná o „detaily“, kterými se jejich řešení nemůže zabývat. Přitom jde o problémy v území, které nelze specifikovat, vymezit a následně vyřešit na území jen jedné obce (například protipovodňová ochrana na dílčích povodích 3. a 4. řádu; příměstské rekreační vazby; nadmístní veřejná vybavenost; lokální úroveň ÚSES včetně vložených lokálních biocenter do regionálních a nadregionálních biokoridorů apod.). Součástí ÚAP jsou výkresy hodnot, limitů, záměrů a problémový výkres. V textové

části dále mají být formulovány úkoly územního plánování, které byly v analytické fázi ÚAP na území ORP zjištěny. ÚAP tedy nabízejí určitou možnost zabývat se subregionálními problémy na území ORP a formulovat požadavky na jejich řešení (respektive řešení dílčích částí) a promítat je do zadání dotčených obcí (zejména pokud bude v novele stavebního zákona uveden požadavek na všechny pořizovatele promítat do zadání územního plánu související úkoly územního plánování uvedené v ÚAP).

Indikátory a trendy vývoje vyhotovené „na míru“ územnímu plánování

Komentář: Územnímu plánování prospívá, pokud jsou k dispozici znalosti, informace či údaje o dlouhodobém vývoji území. Po roce 1990 není tento atribut příliš požadován. Územně vázaná odborná činnost Terplanu Praha a krajských urbanistických středisek, která působila v jednotlivých krajích od šedesátých let minulého století, nebyla potvrzena. Odborníci územního plánování na okresních úřadech, jejichž pracovníci měli určité pensum informací o územních problémech a dlouhodobějším vývoji území po roce 1990, byly zrušeny. Znalosti vázané na osobní znalosti jednotlivce jsou tak převážně ztraceny. Osobní znalosti se obtížně předávají a obvykle se ztrácí ukončením pracovního poměru. Úřady územního plánování působí dosud krátce a jejich pracovníci nemají obvykle dlouhodobější zkušenosti v oboru. Útvary městských architektů, pokud existují, jsou jen ve velkých městech. Součástí ÚAP je také rozbor udržitelného rozvoje území. V rozboru lze formulovat a nastavit indikátory pro účelové hodnocení jednotlivých pilířů udržitelného rozvoje, respektive jednotlivých tematických oblastí. Indikátory by tak bylo možné navrhnout cíleně na potřeby územního plánování. V rámci předepsané pravidelné aktualizace ÚAP by potom bylo možné je vyhodnocovat a komentovat probíhající trendy vývoje zvolených indikátorů ve sledovaném území. Vhodně zvolené indikátory a pravidelné vyhodnocování jejich vývoje (trendů) tak mohou poskytovat cíleně šetřené informace o území a o jeho vývoji, které mohou být k dispozici širokému spektru zainteresovaných osob.

Příležitost pro zapojení specialistů do územního plánování

Komentář: Z územního plánování se v posledních cca 15 letech postupně „vytratila“ řada specialistů zaměřených na jednotlivé tematické oblasti, kterými se územní plánování zabývá nebo by se mělo zabývat. Proč se tak děje, zda to vadí, jaké to má důsledky apod., předstává napříč na samostatnou diskusi. Zapojení příslušných specialistů do rozboru udržitelného rozvoje a formulování úkolů územního plánování může představovat předpoklad pro kvalitnější výstupy. Dá se diskutovat o správnosti spektra tematických oblastí vyjmenovaných ve vyhlášce. V každém případě lze považovat za přínos, že se do procesu územního plánování, alespoň na úrovni ÚAP, mohou vrátit speciální profese (nejen v přírodním, ale i sociálním a ekonomickém pilíři).

ad) Údaje o území

Další připomínka se týká spektra „Údajů o území“, které Zdeněk Černý označil jako podivnou skrumáž nesouměřitelných údajů. Probíhající novela stavebního zákona představuje příležitost rozsah a spektrum údajů o území upravit.

V prvé řadě si je však nutné vyjasnit, k čemu mají údaje o území především sloužit. Měla by se například přehodnotit původní představa, že údaje o území nahradí etapu průzkumů a rozborů. Proto ta „podivná skrumáž nesouměřitelných údajů“. Údaje o území by měly podle mého názoru především obsahovat ty informace, u kterých je potřeba zajistit „autorizovanou“ lokalizaci (jedná se například o technickou infrastrukturu, která svými ochrannými pásmy výrazně limituje využití zastavěného území a vymezení zastavěných ploch.).

Nechápu „údaje o území“ jako zcela vyčerpávající souhrn všech informací potřebných pro odůvodnění územního plánu či pro rozbor udržitelného rozvoje. Kromě ÚAP již existuje řada veřejně přístupných resortních databází, které lze, dle jejich technických možností, využít také v územně plánovacím procesu. Sledovaná databáze údajů o území by měla být na základě vyhodnocování „zpětné vazby“ redukována na nezbytné informace a doplněna o ty, které vznikají v procesu územního plánování. Jde například o podrobnější funkční diferenciaci zastavěných ploch, průběžně aktualizované

hranice zastavěného území po vydání jednotlivých ÚP či vymezení prvků ÚSES vymezených ve vydané ÚPD, lokalizaci a charakteristiku urbanistických a architektonických hodnot apod. Jejich garantem je „územní plánování“ a jejich lokalizace by měla být jednoznačná.

Měl by vzniknout větší prostor pro zpracování „tvůrčí“ části ÚAP. Za tu považuji například interpretace informací a údajů o území z hlediska jejich vazeb na územní plánování, provádění potřebných analýz dat, formulace úkolů územního plánování, specifikaci nadmístních (nad obecních) vazeb a problémů, vyhodnocování podmínek udržitelného rozvoje posuzovaného území apod.

Není chybou ÚAP jako takových, že nebyly správně vyhotoveny. Zdeněk uvádí příklad trasy vodovodu, o kterém nedostal z ÚAP údaje o jeho kapacitě, profilu a další související informace. Údaje byly poskytnuty obvykle kompletní, ale zhotovitel databáze údajů o území nedodržel datový model.

Věřím, že SWOT analýza má svá formální pravidla. Ale nejsem si jistý formálním rozdělením na vnitřní a vnější faktory. Například slabou stránkou (tedy vnitřním faktorem) obce může být nevyhovující věková struktura obyvatel obce. Dalo by se konstatovat, že pokud do určité doby nedojde ke změně, stane se ze slabé stránky hrozba (ale podle mne zůstává faktorem vnitřním). Slabou stránkou může být kapacita trafostanice, která může být téměř vyčerpána. Hrozbou se stane, když bude v obci realizována další výstavba. Situace se stane hrozbou, ale řešitelná v rámci obce (pokud není potřeba udělat opatření na síti mimo obec).

ad) Proč by se nutně měl zpracování ÚAP účastnit architekt-urbanista?

Otázka, která mne zaskočila. A kladu opačnou otázku. Proč by se neměl architekt-urbanista účastnit analýzy území, jejíž cílem je formulace úkolů pro územní plánování? Snad to nenechá „napospas“ firmám, které se zabývají geografickými informačními systémy a které umí vytvářet a udržovat informační databáze. Někdo přece musí pro „gisovské analýzy“ naformulovat „odborně zasvěcené“ algoritmy, navrhnout parametry a kritéria pro vyhodnocení vypočtených hodnot (nepostačuje stanovit jednu „celorepublikovou“ sadu kritérií, ta

by neměla na různorodých území jednotlivých ORP dostatečně potřebnou vypovídací schopnost).

Podobně obsah jednotlivých výkresů lze problematicky zadat „centrálně“. Nevidím nic dehonestujícího na tom, že architekt-urbanista bude u toho, když budou do „výkresu limitů“ vybírány limity, které nevyplývají z legislativy či ze správních rozhodnutí, či do „výkresu hodnot“ zařazovat skutečnosti, které v posuzovaném území budou označeny jako jeho hodnoty. Když bude třídit a vyhodnocovat záměry, které mají být vyznačeny ve „výkresu záměrů“ či bude specifikovat obsah „problémového výkresu“, ve kterém by měly být vyznačeny problémy řešitelné v územních plánech. U toho všeho by měl architekt-urbanista chybět? Kdyby tam neměl být, nezaznělo by povzdechnutí „O nás bez nás“?

ad) Kvalita výstupů

Jinou záležitostí jsou připomínky ke kvalitě, obsahu a formě prvních výstupů ÚAP. Osobně jsem měl možnost pracovat jen s několika ÚAP, jejichž počet nepřesáhl deset. Na základě toho nemohu zobecňovat. Ale protože většina prací na ÚAP byla soustředěna do posledních šesti měsíců z předpokládaného dvouletého období, jsou výsledky takové, jaké jsou a jak je popisuje Zdeněk Černý.

Závěr

Shodou okolností mohu z relativně blízka sledovat vznik již druhé celostátní databáze pro potřeby územního plánování. První databáze (ÚTP – územně technické podklady) nepřezila společenské změny z konce osmdesátých let minulého století. Bylo by škoda, kdyby ono pověstné dítě bylo znovu vylito z vaničky spolu se špinavou vodou. Myslím, že má slušnou genetickou výbavu. Pomozme mu vstoupit v plnohodnotné ÚAP a vychovejme ho k obrazu a potřebám veřejně prospěšného územního plánování.

Na druhé straně, pokud bude pokračovat trend, který postupně redukuje územní plánování na „vsazování“ parciálních záměrů do území či na hledání cest, jak toho dosáhnout, a urbanismus přestane být svěbytným oborem, bylo by zbytečné, kdyby výše popsané „spící pupeny“ rozkvetly. Nikdo by neměl potřebu sklízet jejich plody.

Vladimír Mackovič, U 24, Praha

Problémová užitná hodnota územního plánování

Výzva k diskusi kolektivu autorů příspěvku „Opravdu cena za ÚPD neovlivňuje kvalitu?“, jež byla uveřejněna v Aktualitách 78 AUÚP, spolu s následným a souvztažným příspěvkem Z. Černého k účelnosti územně analytických podkladů („K čemu mi byly ÚAP“), vybízí k odezvě. Několik postřehů a názorů odvíjených od ceny a kvality nástrojů a směřovaných k hodnotě územního plánování uvádím ve dvou poznámkách k zamýšlení.

Úprava problémových nástrojů nebo jejich smysluplnější pojetí?

Vítěz z nedávno ukončeného výběrového řízení na zpracování územního plánu města s cca 23 000 obyvateli stanovil cenu, v porovnání s „tabulkou pracnosti územních plánů v souladu s novým stavebním zákonem“ (uveřejněnou autory zmíněného příspěvku), v úrovni odpovídající ceně za zpracování územního plánu obce s cca 1 600 přepočtenými obyvateli. Shoda města i budoucího zpracovatele v ceně za nový územní plán je faktografickou ukázkou přístupu k vážnosti „tabulky pracnosti“ v praxi tržních vztahů. Zásahy vedoucí ke zvýšení pracnosti i finanční náročnosti na pořízení nástroje předepsaným vzorem v daném pojetí stavebního zákona nepřekona limity vykonstruované užitné hodnoty dané jeho orientací, přístupem a pojetím řešení. Nedomnívám se proto, že tvorba „standardu obsahu územně plánovací dokumentace“ pomůže řešit problém. Degradace územního plánování je přirozeně doprovázena devalvací. V příspěvku vzpomenuťý dumping upozorňuje navíc na vážné problémy související s uspokojením trhu práce. Řešení proto nespočívá pouze v pozornosti jednostranně věnované „kvalitě“ pochybených konstrukcí územně plánovacího mechanismu.

Právě na vztah ceny a smysluplnosti územně analytických podkladů na pozadí jeho užitné hodnoty decentním způsobem upozorňuje příspěvek Z. Černého. Nostalgické vzpomínky na integrovaný informační systém o území (zrod v 60. letech minulého století) a jeho kvalitu doplním zdůrazněním především smysluplnosti integrace nástrojů. Ve vertikálním uspořádání v každé prostorové úrovni byl informační systém o území propojen s tvůrčím, komplexně pojetým řešením prostřednictvím urbanistické tvorby. Potřeby koncepčního řešení byly provázány s obsahem a formou podkladů. Byl to prostě systém.

Porovnání územně analytických podkladů s informačním systémem o území, s odstupem uplynulého půl století a z pohledu převratných změn v rozvoji techniky a geoinformačních technologií, nevyznívají z hlediska pojetí pro územně analytické podklady příznivě. Míjejí se s informačním systémem o území i v kontextech využití. Kvalita v obecné poloze nabývá na významu ve smysluplnosti nástroje. Smysl kvality v informačním systému o území byl zakotven v úzce propojeném vztahu funkčnosti s jeho užitností v hierarchicky uspořádaných výstupech komplexně pojetých urbanistických řešeních. Z tohoto pohledu lze územně analytické podklady řadit mezi méně sofistikované podpůrné nástroje. Pouze v úrovni obcí existuje provázanost určitých předepsaných pohledů na převážně jednoduchá územně technická řešení doprovázející zpracování územním plánu.

Hierarchické a atomární pojetí integrity informačního systému o území a ve vztahu k provázanosti na dokumentaci, která faktograficky řešila úkoly proměn území v odpovídajících souvislostech, zůstává i dnes pro tvůrčí činnosti nadčasové. Ukazuje na propojené a perspektivní usměrňování územního rozvoje od rozšiřujícího se celku k části a k detailu, přirozeně se zohledněným horizontům v dimenzi času.

Změna kvality v daném případě souvisí se smysluplnějším pojetím nástrojů v mechanismu a ve spojitosti s užitím. Kvalitu nástrojů lze racionálně spojovat pouze s jejich funkčností a efektivně vytvářenou užitnou hodnotou, která vzhledem k orientaci územního plánování je velmi nízká.

Změna orientace územního plánování

Ukazuje se, že specifický proces územního rozvoje zabezpečovaný především současným pojetím územního plánování není dostatečně ošetřen a sám o sobě je společensky velmi problémový. Územní

plánování po 20 letech vývoje změnilo svoji přirozenou urbanistickou bázi v souvislosti s prioritní orientací na tvorbu podmínek pro hospodářský růst. Snížená míra koncepčně pojatého územního rozvoje se promítá do snížené péče o kvalitativní proměny území. Řešení, dle mého názoru, nespočívá proto v budování dalších provizorií nebo v nových podpůrných konstrukcích, v nákladných více či méně neefektivních experimentech odvádějících pozornost od povinné státní péče o urbanismus (ve smyslu stavebního zákona) i životní prostor, tj. výchozí základny pro společenský vývoj.

Orientace územního plánování, do kterého nebyl transformován urbanismus, přinesla zásadní změny. Uplatnění urbanismu v současnosti v podmínkách státní politiky doznívá. Nutno připomenout, že urbanismus se ve vývojovém procesu společnosti lidí i jejich formací po tisíciletí pozitivně podílel na proměnách území a jejich společenského prostředí. Pokud byl do společenských praktik územního rozvoje transformován, pak v jednotě s architektonickou tvorbou byly schopny v naprosté převaze plnit historické inovační poslání, a to v širokém spektru hodnotových systémů území i společnosti. Díky tvůrčím vlastnostem a schopnostem koncepčně pojatého řešení v prolnutí přírodních a společenských věd se rozvinul do odpovídající komplexity a kompaktnosti disciplin. S pomocí jeho praktického uplatnění byly řešeny úkoly a cíle související s pokrytím potřeb společnosti ve specifickém subsystému územního rozvoje v zaměření na péči o proměny území, o jeho struktury a systémy jak ve společenském, tak i v přírodním prostředí... Je pozoruhodné, že racionálně myslící člověk jakékoliv společenské formace (i demokratické) jej dokázal ve svůj prospěch v procesu zhodnocování a kultivace území a jeho prostředí využít.

Prolongace urbanismu do současných podmínek společenské praxe je podložena velmi prostým zdůvodněním: osvědčená praktika urbanistické tvorby, založená na bázi koncepčně pojatého přirozeného územního rozvoje, nebyla měněnými nebo novými nástroji nahrazena ani překonána. Nedostatečná státní péče o urbanismus a kvalitativní proměny území je vyvažována zdravými, progresivními silami v úrovni obcí a měst. Dosažené výsledky z konkrétních příkladů přesvědčují, že dokonce i příležitostné a dílčí využití koncepčně podlože-

ných praktik v této rovině dosud funkčního urbanismu, byť jen s využitím jeho operativních prostředků, se městům a obcím vyplatí.

Návrat k principům přirozeného územního rozvoje, s náležitým zohledněním specifik tohoto dílčího společenského subsystému a s využitím praktik koncepčně pojaté (urbanistické) tvorby transformované do nových společenských podmínek, je i v opoždění vysoce žádoucí. Čím dříve, v zájmu plnění veřejně prospěšných i jiným způsobem determinovaných společenských cílů, tím lépe.

Ekonomika a ekonomie v územním plánování

Výběr předmětu byl motivován návazností na předchozí text. V něm je Asociaci pro urbanismus a územní plánování doporučeno zabývat se podstatou, k níž náležejí také silné a slabé stránky územního plánování. Doporučení je doplněno dodatečným příspěvkem. Podpora ekonomiky s využitím poznatků ekonomické teorie náležejí ve výběru předpokládaných silných stránek územního plánování zřejmě k zásadním a z tohoto důvodu jsou předmětem příspěvku.

Závěrečná fáze komplexní společenské transformace byla ukončena v r. 2004.

Územní plánování bylo do nových společenských podmínek transformováno, avšak dosud bez urbanismu. Tímto zásadním krokem zcela změnilo svoji základnu i orientaci. Závažné změny v obou okruzích, spolu s novými konstrukcemi nástrojů územně plánovacího mechanismu, však neprokazují dostatečně výrazný kvalitativní posun v celkových efektech územního rozvoje.

Smyslem poznámek není zpochybnění nepochybnitelné obtížnosti období sociálně-ekonomické transformace nebo zastření dosažených vysoce pozitivních výsledků v širokém spektru společenského života v území. Podíl územního plánování na celkovém společenském posunu se ve 21. století prosazuje, dle mého názoru, nepřiměřenou negativní mírou v důsledku velmi problémového pojetí. Náprava je žádoucí a příspěvek je tímto pohledem motivován.

Názory jsou prezentovány ve vymezených souvislostech v několika poznámkách.

Nejsou výslednicí hlubokých analýz; jsem však přesvědčen, že jsou zasazeny do přijatelných tolerancí z pohledu uplatnění urbanismu v procesu přirozeného územního rozvoje.

Závěrečná poznámka

Asociace pro urbanismus a územní plánování by měla, podle mého názoru, zaměřit pozornost svých aktivit také na primární okruh, tj. na vytváření podmínek pro uplatnění urbanismu. Doporučuji věnovat pozornost hodnocení silných a slabých stránek územního plánování a v této souvislosti připravit a realizovat akci zaměřenou např. na téma „Urbanismus v územním plánování, stav a perspektivy“.

Willy Hána
willy.hana@i-line.cz

Ekonomika a ekonomie z pohledu silných stránek územního plánování

Zaměření urbanismu na ekonomii života v měnících a nově vytvářených strukturách a systémech životního prostoru a v úzkých souvislostech na podporu ekonomiky náleželo vždy k jeho přirozeným vlastnostem. Integrovaná ekonomická disciplína se uplatnila u východisek zrodu urbanismu a stala se nedílnou součástí urbanistické tvorby. Z pohledu na výsledky vývojového procesu proměn území a společnosti nelze faktografii ekonomického pojetí v integritě urbanismu zpochybňovat.

Jestliže nástroje územního plánování se v péči státní politiky dnes zcela přimknuly k plánovací ose, sledující prioritně hospodářský růst, dalo by se předpokládat, že důvodem změněné orientace je právě posílení ekonomiky na podkladě převzaté ekonomické teorie smysluplně transformované do územního plánování. Vazba na ekonomiku je zdůrazněna i v současně platném stavebním zákoně. V samém úvodu cílů územního plánování jako priority uvádí povinnost „vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území...“

Termin výstavba je ekonomickou veličinou. Z předpokládaných silných stránek územního plánování zaslouží pozornost propojení jeho funkčnosti na východiska ekonomické vědy, na způsob podpory ekonomiky a pojetí udržitelného územního rozvoje, byť jen letmou a navíc velmi zjednodušenou sondou.

Podpora ekonomiky

Území lze koupit. Prostřednictvím schváleného územního plánu jej lze zpeněžit a následně prodat. K faktické změně v území nedochází, avšak finanční transakce se promítají do často výrazně nepřiměřeného zisku, a tím do hospodářského růstu a růstu ukazatelů HDP. Čím více transakcí, tím vyšší hospodářský růst. Z uvedeného pohledu vyplývá, že územním plánem vhodně připravené území může plnit vysoce efektivně své funkce podpory hospodářského růstu. Území vykazuje navíc obrovské rezervy pro fiktivní růst. V této souvislosti je nutné poznamenat, že veřejné rozpočty často pláčí, neboť i odvody ze zisků, na jejichž tvorbě se samospráva i státní správa podílejí, dokáží jiné nástroje nasměrovaný finanční tok do území náležitě poopravit.

Není výjimkou, že nástroje územního plánování napomáhají dosažení fiktivního zisku přípravou pozemků. Načítáním málo promyšlených změn v území se zisk zvyšuje. Dochází k situaci, že čím více je plánovací proces nedomyšlen, tím větší tvorbu zisku umožňuje. Průmět do ukazatelů hospodářského růstu, jako jeden z cílů funkce mechanismu, je naplňován. Typickým příkladem takto pojaté tvorby zisku jsou příklady zakládání obytných souborů v krajině nebo nákupní zóny. Pořizovací investice a náklady na zabezpečení podmiňujících a vyvolaných investic, náklady do dopravních zařízení, technické i veřejné infrastruktury, na dopravní obslužnost a provoz se započítávají do tvorby zisku. Zisk výrazně posilují neproduktivní náklady, které se vyznačují dlouhodobou působností. Náleží k nim náklady státní správy, samosprávy a v nemalé míře samotných občanů v závislosti na významu, atraktivitě, lokalizaci příslušného zařízení, ale také z neproduktivní náročnosti a vnitřní spotřeby atp. Paradoxně se do pozitivních položek hospodářského růstu budou započítávat aktivity a činnosti spojené se zátěží území, s péčí o řešení, s eliminací negativních vlivů na území a jeho prostředí.

Dlouhodobě budou podporovat růst HDP v širokém spektru nezbytných a zbytečných činností.

Přínosy i eliminace negativních důsledků a škod jsou v mechanismu prakticky řazeny matematicky aditivně do jediné řady měřené zisky, které jsou ve výslednici propojeny s růstem HDP. Skutečností zůstává, že naplňování cílů udržitelného rozvoje se v územně plánovací hře realizuje v návaznosti na již vzpomenuté „urbanistické koncepci“. V častých případech je povinná koncepčnost pouhým přáním. Také z tohoto důvodu je plnění cílů udržitelného rozvoje fikcí vázanou na přísouzené, méně podstatné hodnotové rámce. Péče o udržitelný, hospodářský rozvoj se přesouvá blíže k realizační rovině. Udržitelný rozvoj, ve spojitosti s pojetím územního plánování, je chápáním „koncepčnosti“ devalvován. Snaha o hierarchické pojetí udržitelného rozvoje, které je vlastní urbanistické tvorbě, se v doprovodných nástrojích míjí mírou účinků. Měřený zisk, díky pojetí územního plánování, však narůstá.

Do fiktivní tvorby zisku jsou vtaženy i územně plánovací subjekty. Podbízení území investorům se promítá do kvality územních plánů či jejich změn. Přání investorů, v mnoha případech diktát prosazený v zadání, podporovaný lobbistickými kruhy a často i politiky, staví např. projektanty do role přihlížejících statistiků, asistentů a techniků, kteří územní plán pro danou potřebu hospodářského růstu jen věcně i graficky upraví. Četnost nejjednodušších praktik se zvýšila. Spočívá např. v propojení dvou bodů, v přidání funkční plochy, jinde k její změně či úpravě. Vše se opatří bilancemi i urbanistickým designem provedeným autorizovanou osobou. Tvůrčího procesu se vlastně projektant územního plánu nemusí zúčastnit, přidaná hodnota se vytrácí, neboť výsledek je v mnoha případech prakticky předurčen „vůdčí sofistikovanou myšlenkou“. Pokud veřejnost ani jiné zdravé síly nepomohou k nápravě až v samotném závěru územně plánovacího výstupu, na procesu zúčastnění „závislí“ odborníci plánovaný výsledek ve vyšší kvalitě již nepromění.

Od projektantů se očekává, že zpráva k územnímu plánu bude obsahovat hlášení o splněním zadání a o souladu s „urbanistickou koncepcí“. Argumentace koncepčnosti se velmi obtížně prosazuje.

Připomínám, že předurčenost řešení, např. při propojení dvou bodů (dokonce z příkladu z praxe i v osmi variantách) s urba-

nistickou koncepcí ve sféře veřejné prospěšnosti naprosto nemusí souviset, neboť např. nectí princip hierarchie hodnotových systémů. Na kvalitu v úrovni zadání projektant nemá v mnoha případech žádný praktický vliv. Také v předurčené, nikoliv adekvátní, rovině ztrácí řešení variant původní smysl. Mechanismus je nastaven tak, že jakýkoliv výstup z územního plánu může být vydáván za „urbanistickou koncepci“, byť je jen fikcí.

V územně plánovacím mechanismu podmínky pro uplatnění urbanistické tvorby, jejíž výslednicí je urbanistická koncepce, nejsou vytvářeny. Předurčené řešení nemůže překonat věcné i časoprostorové rámce dané pevnými rámci. Řešení se stává průmětem plánovacího procesu transformovaného do územního plánu, ve kterém je územně plánovacími prostředky zabezpečena lokalizace, nejnnutnější vztahy, vazby (ale i jinými nástroji dopady a důsledky na prostředí, nikoliv v odpovídající úrovni) tak, aby byla zabezpečena funkčnost struktur a systémů. Není to málo, ale k urbanismu taková prostá územně technická a mechanická praktika mají často velmi daleko.

Nejvíce postiženými subjekty jsou obce a města. Orientace územního plánování a stavba jeho mechanismu zjednodušuje honbu za ziskem měřeným ukazateli růstu HDP. Na straně druhé se nezdravá dynamika často promítá do zadluženosti území. To je velmi bolestné. Rozhodování a zadluženost zůstává ve zcela jiné rovině než péče o růst HDP. Víra v další vlnu změn, která odstraní zbytečné způsobené škody, je natolik silná, že termín „Lehman Brothers“ spojený se zadlužeností, je v území stále nic nefikajícím pojmem.

Orientace územního plánování na posílení ekonomiky mírou otevřenosti přístupu investorů k pozemkům, s poskytovanými ústupky a úlevami, se bezesporu promítla do ekonomických přínosů ve vztahu k hospodářskému růstu. Z tohoto pohledu se užitná hodnota územního plánování vyznačuje jistě i vysokým podílem na růstu HDP. Vážné problémy měst, obcí a stavebních úřadů, ale i dalších odborných pracovišť s vyšší vazbou na realizace však nezanikají v auře ekonomických úspěchů.

Dvacetiletý vývoj nově orientovaného územního plánování z pohledu zabezpečení kvalitativního územního rozvoje poukázal, že užitná hodnota se promítá v území do velice nežádoucích a silících trendů. V rozsáhlém spektru negativních dopadů sledovaný vy-

sek zisků, dosažený prostřednictvím mechanismů územního plánování, dokonce v podpoře funkčnosti „šedé ekonomiky“, devalvují celkové výsledky a hodnoty územního rozvoje. Vysoké zisky doprovází vysoký stupeň extenze, nízká míra šetrnosti v hospodaření se státním územím a s jeho zdroji, což se promítá do škod a dlouhodobě působící zadluženosti. Podpora motivace investorů pro tvorbu zisku v makroekonomické úrovni prostřednictvím ukazatelů HDP je zcela nevyvážená s tvorbou podmínek pro zodpovědné plnění úkolů souvisejících s praktickým řešením a výsledným zhodnocením území v mikroúrovni obcí. Reverzní pojetí územního plánování orientovaného na zisky v nedostatečně provázanosti na proces zhodnocování území poukazuje na závažné rozpory, které státní politika prostřednictvím územního plánování v ekonomické sféře podporuje.

Využití ekonomické vědy

Současné územní plánování se nezabývá ekonomickou stránkou vývoje organismů sídel a jejich soustav v prostředí, tj. oblastí předmětu se zaměřením na ekonomické zkoumání hospodaření s územím a v území, nevnímá ekonomické starosti o racionální uspokojování nutných i nenutných potřeb v procesu územního rozvoje. Radikalizované územní plánování si řešení spojené s ekonomickou dimenzí ve svých nástrojích nepřipouští. Ve specifickém pojetí podpory mechanismu volného trhu, do jehož rámce se začlenilo, ztrácí ekonomie proměn území a jeho prostředí význam jako teorie, podobně jako disciplíny urbanismu. Postrádá proto smysl zabývat se zapomenutou „ekonomií urbánních struktur“ v souvislosti se současným pojetím územního plánování. Je však dobré uvědomit si, na jaké bázi ekonomické teorie se územní plánování současnosti rozvíjí.

Moderní ekonomické teorie vnímají zisk jako rozhodující hnací sílu rozvoje společnosti a civilizace. Zisk umožňuje hospodářský růst a jeho prostřednictvím jsou naplňovány cíle udržitelného rozvoje. Zisk dosažený z využití území a v území je prioritním cílem a denním úkolem územního plánování. Mechanismus je úzce orientován na „vnější prostředky“ a v tomto rámci fungování je posilován. Zisk je zřejmě chápán jako nadřazená deviza, která je platná v celém spektru společenského života a v pouhé konstataci velmi zúženého pojetí je velmi prostě aplikován.

Nelze nevidět, že ve střetu ekonomických doktrín se objevuje a prosazuje samostatná vývojová linie proměn území a jeho prostředí (historicky první spolu se zemědělstvím), která ani v současné integritě života neztratila zvláštní postavení, ačkoliv její autonomně pojatý vývoj byl utnut. Letmý dotyk s ekonomickým myšlením z tohoto zorného úhlu je snad oprávněný. Ekonomické smýšlení dané stupněm poznání zasahuje do všech oblastí spektra činností člověka v jeho vývojových fázích. Myšlení spojené s praktickou využitelností dlouhodobě ovlivňuje filozofii, ideologii i politiku a v tomto rámci také ekonomii v širším spektru forem.

Územní rozvoj je dílčí a velmi specifický společenský subsystém, charakteristický svojí zvláštní ekonomickou stránkou. V tomto rámci myšlení o nezbytnosti ekonomického chování člověka v Přírodě, při postupném utváření jeho životního prostoru, se rozvíjel inovačně pojatý urbanismus. Vycházel z odezírání lepšího způsobu žití a utváření prostředí před dobrým a na této bázi se rozvíjely zásady, které se po tisíciletí prohlubovaly a uplatňovaly v praxi. Ve starověku byly promítnuty do ekonomické teorie, do principů a pravidel hospodaření s územím a v území, dokonce také do teorie udržitelnosti urbánních struktur (viz pojetí vývojové fáze a ekonomické myšlení starověku v tvorbě měst; Vitruvius, 1. století př. n. l., dílo „Deset knih o architektuře“; dílo vychází z učení starořecké filozofie a kultury a navazuje na filozofii Aristotela). Priorita zaměřená na tvorbu ekonomicky kvalitní základny pro smysluplné konstrukce nadstavby byla funkční po tisíce let a osvědčila se v různých společenských formacích, vč. demokratické. Péče o živé organismy sídel a jejich soustavy, s důmyslným vytvářením podmínek a předpokladů pro jejich trvalé zdraví podmiňující funkčnost a efekty činností člověka, se stala součástí přirozeného procesu územního rozvoje na bázi urbanismu a jeho ekonomické stránky.

Na příkladech uvedených v souvislosti s posilováním ekonomiky je zcela zřetelná orientace na ekonomické zaměření či chování současného územně plánovacího mechanismu. Vzpomenutá výstavba souborů (obytných, komerčních zón) v krajině je realitou. Odvíjí se od ideologie spjaté se způsobem ekonomického myšlení cílevědomě zabezpečovaného územním plánováním.

Ekonomické myšlení umožňuje do zisku a hospodářského růstu promítnout speku-

lace s cenou území a celou sféru extenze územního rozvoje. Extenzita se promítá do zdrojů, do záborů půd, surovin, do zvýšeného čerpání energetických a dalších zdrojů, do nákladů všech složek podílejících se na procesu proměn, ale také do výdajů obyvatel zvýšeným výkonem trvalého růstu spotřebitelských, vč. dalších neproduktivních výdajů a činností atp. V nadstavbě lze započítat „pozitivní vlivy“ nekomplexnosti řešení nahrazovanou posloupnou skladebností dílčích řešení, neefektivní orientací mnoha aktivit a s tím spojených výdajů. Extenzivní pojetí územního rozvoje (např. lokalizační investic) se projevuje zvýšenou zaměstnaností, vyššími potřebami hmotných statků na zabezpečení extenzity v rozsahu od stavebnictví a průmyslu až po kvartér atp. Promítá se také do růstu (zbytečné) vnitřní potřeby na zabezpečení chodu nepřírozených a uměle vytvářených mechanismů.

Liberalizace vstupu investorů do území, navíc v propojení s inovační kvalitou, je nepopíratelným východiskem budoucího posunu při řešení společenských potřeb za předpokladu souladnosti s principy vývoje. Měřítkem prospěšnosti proměn v území je zanechaný adekvátní podíl hodnot promítající se do změn v jeho části i celku v podobě zhodnoceného území. Současný ekonomický mechanismus, prosazující se v proměnách území, se vyznačuje zvláštní, uměle vyvinutou vlastností. Je koncipován jednosměrně tak, aby umožnil prostřednictvím zisku zaznamenávat společenský pokrok měřený prioritně ukazateli růstu HDP. V území nerozeznává, zda je dosaženo prostřednictvím přínosů skutečných či pouze fiktivních nebo eliminací škod způsobených přínosy. Pokrok měřený ziskem dosaženým v makroekonomické úrovni na bázi užité teorie je územním plánováním umožněn. Nelze však nepřipomenout a neuznat, že v jiném z dostatečně neprovázaných pohledů jsou sledovány příjmy a výdaje dílčích subjektů lépe charakterizujících ekonomii urbánních struktur v území. Územní plánování však v tomto směru není dostatečně vnímavé.

Situace připomíná, při poohlédnutí do roviny směrů ekonomického myšlení v jeho vývojovém procesu, pojetí teorie B. Mandevilla (1670–1733). Lze ji shrnout pozitivní působností neviditelné ruky trhu, která automaticky dokáže transformovat jakýkoliv děj do roviny obecného blaha. Pozoruhodná je právě skutečnost, že územní plánování inklinuje k ekonomii blízké podání Mandevilla

a praktikuje ji. Lze poznamenat, že Mandeville zavedl reverzní vztah mezi morálkou a ekonomikou (Tomáš Sedláček, *Ekonomie dobra a zla*, 2009). Indicie nasvědčují, že reverzní vztah se projevuje navíc také v úrovni ekonomických teorií, lépe dvou dílčích ekonomických teorií. Ta „urbanistická“ nejen v územním rozvoji, natož v územním plánování, není vnímána. Ta „makroekonomická“ není pro změnu vnímána jako dílčí ve své marginální sféře působnosti. Rozpor ve prospěch „makroekonomie“ je navíc umocněn „českou cestou“ umožňující zapojit do procesu fikci a vylepšit si tak profil úspěchů liberalizace (Mandeville vnímal pouze čistou liberalizaci). Územně plánovací mechanismus pro území rizikový reverzní vztah podporuje. V této souvislosti je nezbytné připomenout, že dokonce sám Adam Smith (1723–1790, ekonom a filozof, zakladatel moderní ekonomie) se nikdy s extrémní ekonomickou teorií Mandevilla neztožnil. Ani tato skutečnost není dostatečně vnímána. Na problémovou ekonomickou teorii uplatňující se v území navazují i jiné aplikace „liberalizace“, např. ve výběru roviny z hierarchie rámců pro vyhodnocování udržitelného územního rozvoje.

Územní plánování opustilo v podmínkách tvorby hodnot princip koncepčnosti územního rozvoje a v ekonomickém pojetí proměn území se naučilo pracovat v převaze s nejjednoduššími úkony v proměnách bodů, linií a ploch. Lze si představit, že obdobou by např. bylo využití matematiky, která umí pracovat pouze se znaménky +, –, =. K matematice úkony známé z pravěku náležejí, obdobně jako k urbanismu. Pro aplikaci ve 21. stol. by takové pojetí a užití v prezentaci dosažené úrovně kvality vyvolalo úsměch v jakékoliv vědě užívající prostředky matematiky. Pro územně plánovací proces je takové pojetí, jak vidno, vyhovující. Nepreferuje, nepodněcuje užití pojmů integrity a syntézy ve výslednici koncepčnosti, tj. nejen naší době odpovídajícími prostředky pro řešení tvorby města či soustav sídel (odvinutých z řešení těch nejsložitějších proměn v živých organismech), ale vystačí si prakticky s načítáním nedefinovaného specifického zisku. V území pak umožňuje prostou skladbu funkčních ploch a investic doprovázenou opět jen prostým ukládáním kapitálu do území. Výsledky procesu jsou vydávány za produkt urbanistické tvorby. Otevřeně klamně.

Ukazuje se, že v proměnách území aplikační pojetí stejné účinnosti zisku, jako

ve společenském prostředí, neplatí, pokud ekonomický mechanismus bude nepřízřusobivý k determinujícím rámcům, za jejichž hranicemi zúženě pojatý zisk již nebude jako zisk vnímán. Účinnost ekonomického mechanismu ve věcných souvislostech a v časoprostorových dimenzích území není dostatečně ošetřena. Úprava pojetí zisku v marginálním prostoru jeho účinnosti z tohoto pohledu souvisí se smyslností územního plánování pojatého jako podpůrné konstrukce ekonomického mechanismu sledujícího prioritně růst HDP v území. Marginální sféra je přirozenou živnou půdou pro vytváření umělých konstrukcí s rostoucími vnitřními náklady.

Relativita silných stránek

Netroufám si vynášet soudy o celkových efektech uplatňované státní územně plánovací politiky a jeho územně plánovacího mechanismu. Klamně posilování růstu HDP je v nástrojích územního plánování nepřehlédnutelné. V hodnocení ukazatelů hospodářského růstu nabyvá užitná hodnota územního plánování na významu jako velice silná stránka.

Vrátíme-li se do specifik dílčího společenského systému územního rozvoje a řešení jeho problémů, pak předpokládané silné stránky územního plánování jaksi slábnou a rozplývají se. Prioritní posilování ekonomiky v pojetí státní územně plánovací politiky a v aplikaci ekonomické teorie v územním rozvoji není z pohledu silných stránek jaksi příliš přesvědčivé. Podíl územního plánování se na celkovém společenském posunu v územním rozvoji i společenském vývoji prosazuje, dle mého názoru, nepřiměřenými negativními důsledky. Hledání silných stránek zůstává proto otevřeno a může být v tomto příspěvku ukončeno pouze otázkami, např.: v čem vlastně spočívají silné stránky? Kde jsou skryty přednosti nástrojů státní územně plánovací politiky a jeho mechanismu? Proč byl urbanismus z územně plánovacího mechanismu vytěsněn? V čem neuspěl? Jakými kvalitnějšími nástroji byl nahrazen?

Závěr

Smyslem poznámek není zpochybnění nezpochybnitelné obtížnosti období sociálně ekonomické transformace nebo zastření dosažených vysoce pozitivních výsledků v širokém spektru společenského života v území. Podíl územního plánování na celkovém společenském posunu se ve 21.

století prosazuje, dle mého názoru, nepřiměřenou negativní mirou v důsledku velmi problémového pojetí.

Transformace územního plánování ve sféře územního rozvoje se jaksi nepovedla. Státní vědeckotechnická politika byla zaměřena za státní plánovací politiku. Mechanismus územního plánování byl vytržen ze souvislosti komplexu přirozeného územního rozvoje. Urbanistická báze, rozvíjená po tisíciletí, byla zaměněna za plánovanou přípravu území a pozemků pro uplatnění volného trhu v území a je prioritně zapojena do úspěšnosti rozvoje měřeného ukazateli růstu HDP s využitím území. Ekonomická teorie proměn životního prostoru, v dokladech písemně rozvíjená od starověku, byla zaměněna jen tak, že dne na den, prakticky za plytkou reverzní ekonomickou teorií volného trhu z 18. století, dokonce s přehlédnutím podstatné skutečnosti, že v témže století byla moderními ekonomy odmítnuta a označena pro vývoj civilizace za neperspektivní. Koncepčnost, hybná síla proměn civilizace, byla zaměněna v územním plánování za prostou posloupnou skladebnost různých společenských nástrojů pozoruhodným způsobem konstruovaných. Umělé společenské mechanismy vytvářejí základnu pro uplatňování jiných nástrojů pečujících o udržitelnost územního rozvoje... Státní územně plánovací politika, které stavební zákon ukládá péči o urbanismus za povinnost, setrvává zřejmě dosud v mylné, bezstarostné a klamně iluzi o plnění tohoto úkolu. Ve skutečnosti podmínky pro uplatnění urbanismu ve státní péči o specifický dílčí a svým způsobem autonomní systém vývoje společnosti nevytváří. Územní plánování je velmi problémové a pro zdravý vývoj společnosti rizikové.

Silné, ale i slabé stránky územního plánování zasluhují analýzy, které by byly využitelné v nápravných opatřeních.

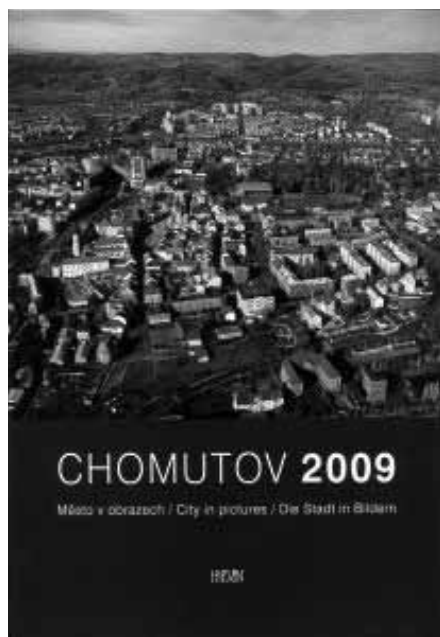
Urbanistická tvorba na bázi koncepčnosti nebyla překonána a je nadále životaschopná. Návrat k principům přirozeného územního rozvoje, s náležitým zohledněním specifik tohoto společenského subsystému a s využitím praktik koncepčně pojaté (urbanistické) tvorby transformované do nových společenských podmínek 21. století je i v opoždění vysoce žádoucí. Čím dříve, v zájmu plnění veřejně prospěšných i jiným způsobem determinovaných společenských cílů, tím lépe.

Willy Hána
willy.hana@i-line.cz

■ **Nové knihy**

PACHNER, Jaroslav. **Chomutov 2009.**

1. vyd. Nakladatelství a knihkupectví Hněvín, 2009. 208 s. 978-80-86654-24-9. Fotografická obrazová publikace, která zachycuje kulturní památky i současné významné stavby Chomutova. Součástí knihy jsou stručné dějiny města. Shrnutí a popisky jsou přeloženy také do němčiny a angličtiny.

LANGER, Jiří – KUČA, Karel. **Dřevěné kostely a zvonice v Evropě.**

1. vyd. Paseka, 2009. 1032 s. 978-80-7185-982-6.

Publikace, jež je výsledkem mnohaleté práce obou autorů, je v rámci světové odborné literatury vůbec prvním představením dřevěných a hrázděných kostelů a zvonice ve všech evropských zemích, v nichž se tento fenomén vyskytuje: od Anglie a Francie po Finsko, Rusko a Ukrajinu a od Norska a Švédska po Českou republiku, Maďarsko, Rumunsko a Srbsko. Kniha souhrnně a co nejspřístupněji představuje vývoj dřevěné sakrální architektury v Evropě v nejbližších souvislos-

tech - zabývá se jak ideovým pozadím, tak konstrukcí a typologií. Všímá si odlišností v jednotlivých zemích a regionech, jejichž výsledkem je neobyčejná pestrost a rozmanitost dřevěných sakrálních staveb, ale současně poukazuje na mnoho společných rysů, které evropské dřevěné sakrální stavby spojují.

ŠTÍPEK, Jan – PAROUBEK, Jan. **Stavby pro bydlení.**

2. přeprac. vyd. České vysoké učení technické v Praze Česká technika – nakladatelství ČVUT, 2009. 105 s. 978-80-01-03441-5.

Učební texty jsou určeny pro posluchače Fakulty architektury Českého vysokého učení technického v Praze.

JELEN, Miroslav. **Zrušené železniční tratě v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.**

1. vyd. Dokořán, 2009. 176 s. 978-80-7363-129-1.

Publikace se souhrnně zabývá ukončováním osobní dopravy, veškerého provozu a rušením železničních tratí na území České republiky. Teoretická část knihy sleduje tento fenomén od vzniku prvních parostrojních drah až po současnost. Analyzuje důvody, které stály za zastavováním provozu a rušením tratí, všímá si i osudů tratí po zastavení provozu. Zvláštní kapitoly jsou věnovány zrušeným železničním hraničním přechodům. Druhá část publikace obsahuje krátké popisné medailony všech zrušených železničních tratí. Text je doplněn tabulkami, mapami a fotografickou přílohou.

MIKULKA, Radek. **Vyškov.**

1. vyd. Paseka, 2009. 120 s. 978-80-7185-978-9.

Kniha Radka Mikulky seznamuje čtenáře s proměnami a historií města Vyškova od ranných dob přes středověk až do se-

dmadesátých let 20. století. Kniha ukazuje, že Vyškov je sídlem s bohatou historií, která zanechala svůj otisk v architektuře i celkové atmosféře města. Úvodní text doprovází soubor unikátních archivních snímků starého Vyškova.

HLAVÁČEK, Petr – PACHNER, Jaroslav.

Kadaň.

1. vyd. Paseka, 2009. 156 s. 978-80-7185-983-3.

PSÍKOVÁ, Jiřina – ZIEGLER, Jan. **Třeboň.**

1. vyd. Paseka, 2009. 156 s. 978-80-7185-988-8.

NOVOTNÝ, Lukáš. **Západní Krušnohoří.**

1. vyd. Paseka, 2009. 144 s. 978-80-7185-986-4.

Pod společným označením Zmizelá Čechy a Zmizelá Morava a Slezsko vychází edice, která má připomenout zaniklou tvář měst i celých regionů se zřetelem na jejich historický či umělecký význam a na sílu genia loci, na jehož vytváření se podíleli naši předkové. Jednotlivé tituly edice přinášejí zejména unikátní archivní snímky zaniklých objektů, doplněné stručnou historií města či regionu.

MICHAL, Jaroslav – BENDA, Karel. **Katastr nemovitostí.**

1. vyd. České vysoké učení technické v Praze Česká technika – nakladatelství ČVUT, 2009. 264 s. 978-80-01-04336-3. Učební texty jsou určeny pro posluchače 3. ročníku Fakulty stavební Českého vysokého učení technického v Praze.

ŠTĚRBA, Otakar a kol. **Říční krajina a její ekosystémy.**

1. vyd. Univerzita Palackého v Olomouci, 2009. 383 s. 978-80-244-2203-9.

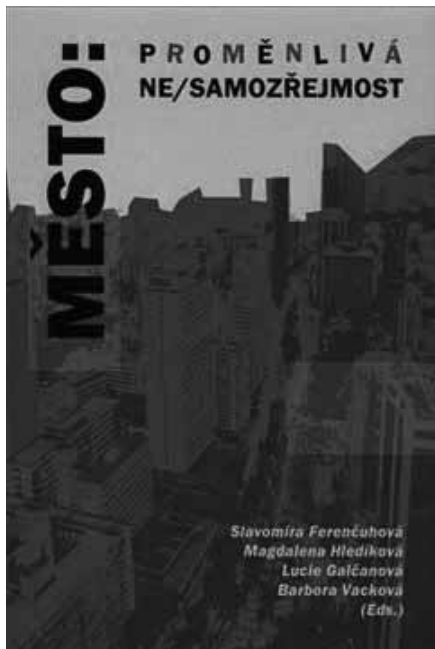
Říční krajina zabírá 10% plochy ČR a je nejdůležitější krajinou Země. Kniha popisuje všechny její vodní i suchozemské části, jejich sukcesí od hor do nížin, oživení, funkce, služby i význam. Nesprávným využíváním této krajiny vznikají stamiliardové škody. Je posouzena úloha říčních

krajin v globálním životním prostředí, při povodních, revitalizacích i v dalších dějích. Kniha přináší teoretické i praktické poznatky pro vodohospodáře, zemědělce, lesníky, ochránce přírody, národohospodáře i politiky, studenty i amatérské ekology. Je vyvrcholením badatelského úsilí olomoucké školy krajinné ekologie. Má 400 stran a přes 320 grafických příloh a fotografií z celého světa.

FERENČUHOVÁ, Slavomíra – HLEDÍKOVÁ, Magdalena – GALČANOVÁ, Lucie – VACKOVÁ, Barbora (eds.). **Město: Proměnlivá ne/samozřejmost.**

1. vyd. Červený Kostelec/Brno: Pavel Mervart/Masarykova univerzita, 2009. 252 s. ISBN 978-80-210-4866-9.

„Město“ – zdánlivě samozřejmý pojem, který je však v odlišných vědních disciplínách často užíván v nesejtných významech. Někdy odkazuje k materiální struktuře ulic, parků a náměstí, jindy označuje způsob života, „kulturní formu“, „společensví“ či „pouhou“ administrativní jednotku, nebo je vymezeno jako protiklad venkova. Tuto mnohoznačnost publikace Město: proměnlivá ne/samozřejmost sleduje. Obsahuje deset textů, které představují různé odborné přístupy k problematice města zakotvené v odlišných společenskovedních disciplínách. V první části knihy nale-

nou čtenáři kapitoly věnované vybraným konceptuálním a metodologickým problémům spojovaným se studiem města, druhý oddíl přináší pohled na proměny současného evropského města i několik originálních případových studií z českého prostředí.

TLAPÁK, Václav – ŠÁLEK, Jan – Hanák, Karel. **Stavby pro plnění funkce lesa.**

1. vyd. Informační centrum ČKAIT, 2009. 312 s. 978-80-87093-76-4.

Zahrnují stavby lesních cest, hrazení bystřin a strží, odvodnění lesní půdy a malé vodní nádrže v lesích. Jednotlivé kapitoly pojednávají o obecných podkladech, o teoretických i praktických zásadách pro navrhování, provádění a užívání staveb.

■ Kulaté stoly, malé semináře

Rada na svém říjnovém zasedání doporučila kromě dvou velkých seminářů pořádat menší setkání, např. formou kulatých stolů, kde by v menším společenství bylo lze probrat aktuální témata a závěry (záznam diskuse) publikovat v Aktualitách. Aktivitě členů se v tomto směru meze nekladou!

■ Členské příspěvky AUÚP ČR na rok 2010

Výše příspěvků na rok 2010:

- 700 Kč
- 200 Kč studenti a důchodci, jejichž jediným příjmem je důchod

Členský příspěvek uhradte prosím nejpozději do **30. 6. 2010!**

Platbu můžete provést:

- příloženou složenkou
 - bankovním převodem na účet č. **1922930399/0800**, vedený u České spořitelny Praha 1
 - výjimečně v hotovosti na jarním semináři
- Pro snadnější identifikaci platby uvádějte prosím
- variabilní symbol – **vaše rodné číslo**
 - specifický symbol – **2010**

Uhrazený členský příspěvek opravňuje k uplatnění sníženého poplatku na akce pořádané AUÚP ČR. V případě, že neuhradíte příspěvek do konce kalendářního roku 2010, může Rada AUÚP dle článku III, odst. 6b) Stanov po projednání zrušit Vaše členství v Asociaci.

Pokud jste dosud neuhradili příspěvek za rok 2009, prosíme učinite tak obratem (platbu proveďte s uvedením specifického symbolu 2009), **v opačném případě bude Rada AUÚP na nejbližším zasedání jednat o zrušení Vašeho členství.** V případě nejasností kontaktujte tajemnici AUÚP Zuzanu Hrochovou (zuzana.hrochova@volny.cz, tel. 604 507 398).

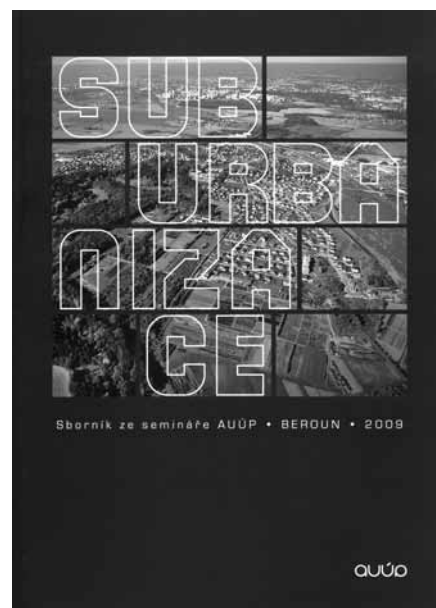
■ Zahraniční cesty Asociace

Zahraniční studijní cesty patří k pravidelným odborným činnostem Asociace. V roce 2009 se uskutečnila cesta Slovinska a do Jižní Ameriky (přečtete si o ní v příštích Aktualitách). Na letošní rok se připravuje cesta do Španělska. Na zasedáních rady se objevují náměty na další cesty (už letos na jaře je třeba zahájit přípravu krátké i dlouhé cesty v ro. 2011), a další uvítáme.

Vyzýváme tímto členy Asociace, aby posílali své náměty na cíle a trasy, které by slynyly architektonickou a urbanistickou zajímavostí, aby poskytli své nápady a sdělili své tužby, které může Asociace uskutečnit.

■ Sborník Suburbanizace

Sborník příspěvků z jarního semináře, který se uskutečnil v Berouně, byl účastníkům už rozeslán. Členové Asociace, kteří se semináře účastnili, jej dostávají s menším zpožděním až nyní, s Aktualitami.

Vydává rada Asociace pro urbanismus a územní plánování ČR jako informační tiskovinu pro členy Asociace a zájemce. Vychází nepravidelně. Náklad 540 výtisků. Redakce: Mgr. Ing. arch. Zdeněk Černý, Pražského 604, 152 00 Praha 5, tel. 251 680 138, e-mail: cerni@atlas.cz. Tajemnice Asociace: Ing. arch. Zuzana Hrochová, tel. 604 507 398, e-mail: zuzana.hrochova@volny.cz. Adresa Asociace: Perucká 11a, 120 00 Praha 2, e-mail: auup@volny.cz, internetové stránky: www.urbanismus.cz. Vychází v lednu 2010